

“I cvrči, cvrči...”

# Cvrčak<sup>16</sup>

**TEMA BROJA:**



***“Postali smo eTwinning škola”***

*List učenika i učitelja OŠ Vladimira Nazora  
Nova Bukovica*



## SADRŽAJ

- 2 Riječ uredništva
- 3 Tema broja: Postali smo eTwinning škola
- 5 Izdajamo
- 10 Nazorovi talenti
- 12 Život oko nas
- 15 Istražujemo
- 18 Fotogled
- 20 Pišem - slikam - maštam
- 28 Put putujem
- 30 Zabavni kutak
- 31 Zbogom, osmaši

## IMPRESUM

„Cvrčak“, list učenika i učitelja  
OŠ Vladimira Nazora Nova Bukovica

svibanj 2019., broj 16, godina XVI.

**Adresa uredništva:**

Osnovna škola Vladimira Nazora Nova Bukovica  
Zagrebačka 28, 33518 Nova Bukovica  
Tel. 033/400-396  
e-mail: vladimirov.list@gmail.com

**Odgovorna urednica:** Božica Filipović Veg, prof.

**Glavne urednice:** Izabela Štimac i Dorotea Dolovski, 8. r.

**Uredništvo:** Marija Škrnički, 5. r., Kristijan Škrnički, 5. r., Mateja Podolski, 7. r., Izabela Štimac, 8. r., Dorotea Dolovski, 8. r., Ivona Pipek, 8. r., Kristina Matijević, 8. r.

**Lektura:** Božica Filipović Veg, prof.

**Suradnici:** Vladimir Bičanić, učitelj inf., Eva Turza Mitrović, knjižničarka, Darko Samardžić, pedagog, Lareta Žubrinić, ravnateljica, učiteljice RN

**Naslovnica:**

eTwinning school logo

**Zadnja stranica:**

Fotostrip „Biti ravnatelj: iz života naše žene, majke, kraljice – ravnateljice“ (fotostrip izradila: Izabela Štimac, 8. r.)

**Grafičko oblikovanje:**

Vladimir Bičanić, učitelj inf.

**Tisak:**

Grafopjekt Virovitica

**Naklada:** 80 primjeraka

## Dragi naši Cvrčkoljupci!

U vašim je rukama najnoviji broj našeg školskog lista. Veliko nam je zadovoljstvo predstaviti vam ga. Bili smo marljivi i cijelu godinu prikupljali materijale kako bi ovogodišnji „Cvrčak“ bio što zanimljiviji. Pisali smo, crtali, fotografirali, smišljali... Saznat ćete što smo radili, gdje smo bili, što je novo u našoj školi. Najveća je vijest da smo postali eTwinning škola, te smo time unaprijedili našu školu i odveli ju na višu razinu. Vjerujemo da ćete uživati čitajući ovaj broj jer su naši učenici otvorili srca i duše praveći prava remek-djela. Ponosne smo što je naša škola pravi mali rasadnik raznih talenata, o kojima će se još čuti i pisati u sljedećim brojevima. Do tada vas sve pozdravljamo i sretan Dan Škole svima!



Vaše urednice,

*Izabela i Dorotea, 8. r.*



*Članovi Novinarske skupine*



*„A kada bih svijet  
obašao cio,  
tu bih lađu svoju  
svime napunio.“*

*(Vladimir Nazor, Zlatna lađa)*



*Hana Kribl, 4. r.*





## Uz laskavo priznanje dolazi i velika odgovornost

Vijest o dobivanju titule eTwinning škole odjeknula je brzinom munje u cijeloj našoj općini, ali i šire. U travnju ove godine s ponosom smo objavili ovo novo priznanje, za koje smatramo da je naše najveće postignuće dosada. Oznaku eTwinning kvalitete za škole primile su ukupno 1004 škole diljem Europe, no OŠ Vladimira Nazora Nova Bukovica posebna je po tome što je ovu oznaku dobila jedina u Virovitičko-podravskoj županiji i jedna od tek 5 osnovnih škola u regiji Središnja i Istočna (Panonska) Hrvatska.

eTwinning priča krenula je još 2013. godine, kada je naša škola skromno ušla u taj projekt misleći da je to neki veliki bauk. Malo pomalo sve se više učitelja uključivalo i povezivalo u projekte, a oduševljenje učenika također je raslo. Više nije bilo povratka! Nakon 6 godina odrađeno je preko 40 projekata, a u našoj školi postoji i eTwinning tim učitelja koji gotovo svakodnevno rade projekte raznih tematika sa svim uzrastima osnovnoškolske djece.

No, što je uopće eTwinning i zašto je on tako bitan? eTwinning platforma je platforma za odgojno-obrazovne djelatnike (učitelje, ravnatelje, knjižničare i druge) koji rade u školama i dječjim vrtićima europskih država sudionica eTwinninga. Putem ove platforme članovi mogu komunicirati, surađivati, razvijati projekte, razmjenjivati znanja i iskustva te postati dijelom najzanimljivije obrazovne zajednice u Europi. eTwinning je namijenjen i usavršavanju nastavnog i nenastavnog osoblja od predškolskog obrazovanja do srednje škole. On nam omogućuje druženje s kolegama, osmišljavanje i provođenje zajedničkih projekata u nastavi i izvan nje, izvrsne online edukacije i tečajeve, financiranje odlazaka na eTwinning mobilnosti i izvrstan je uvod u Erasmus+ projekte mobilnosti.

U nastavku donosimo samo neke od projekata koji su nas doveli do ovog zasluženog priznanja.

**EUROPEAN DAY OF LANGUAGES – CARD EXCHANGE** – cilj je ovoga projekta bio poslati čestitku zemljama članicama projekta. Učenici su zajedno sa svojom učiteljicom engleskoga jezika izradili čestitku na engleskom i hrvatskom jeziku s obilježjima Miljevaca i Nove Bukovice i poslali je partnerima, a zauzvrat su im pristigle čestitke iz Engleske, Poljske, Grčke i Italije.

**20 DANA DOBROTE** – tijekom adventa 2015. godine PŠ Miljevci uključila se u ovaj projekt, a cilj je bio uveseljavati svoje vršnjake te članove školske i lokalne zajednice, probuditi u učenicima ljubav i dobrotu te empatiju prema potrebitima. Autorica je ovoga projekta učiteljica iz Zagreba, a njoj se pridružilo 79 učitelja iz raznih dijelova Srbije, BiH i Hrvatske. U sklopu ovoga projekta učenici područne škole pisali su pozitivne poruke prijateljima, izrađivali adventske vjenčiće, sijali božićnu pšenicu, pomagali starijima i bolesnima, hranili ptičice, poklanjali svoje igračke, nasmijavali učiteljicu, pekli medenjake i činili još mnogo dobrih i velikih djela.

**PRVOŠKOLSKI VRTULJAK** – ovaj je projekt namijenjen učenicima prvoga razreda. Kroz niz različitih mjesečnih aktivnosti učenici su razvijali socijalne vještine, samostalnost, međusobno uvažavanje i prihvaćanje različitosti.

**ERATOSTHENOV EKSPERIMENT** – dana 19. ožujka 2015. godine, u vrijeme kada je sunce zauzelo najviši položaj, učenici su sa svojom učiteljicom matematike proveli ovaj stari eksperiment kako bi izračunali opseg Zemlje, i to pomoću jednostavna štapa, sunčeve sjene i svog znanja matematike. Svrha je tog pokusa poticanje istraživačkog učenja. Glavni su pokretači eksperimenta iz Grčke, a cijeli projekt ima potporu EU.

**WINDOWS TO THE PAST** – ovo je bio vrlo zanimljiv i nevjerojatan umjetnički foto-projekt u kojemu su učenici partnerskih škola razvijanjem umjetničke i digitalne kompetencije preklopili stare fotografije s novima, fotografiranim na istim lokacijama. U projektu su sudjelovale europske škole iz Slovačke, Poljske, Grčke i Latvije, a naša je škola predstavljala Hrvatsku.

**LET'S REVIVE LEGENDS, LET'S EXPLORE EUROPE** – cilj je ovoga projekta bio međupredmetna korelacija radi proučavanja i istraživanja legenda i povijesnih znamenitosti svoga kraja, osmišljavanje i pisanje vlastitih legenda ukoliko iste ne postoje u povijesti, sve povezati s povijesnim činjenicama te pritom koristiti informacijsko-komunikacijsku tehnologiju.

**DAN JABUKA** – ovaj je projekt obuhvaćao brojne aktivnosti vezane uz kraljicu voća – jabuku. Tako su učenici, primjerice, upoznali vrste jabuka, bavili se jabukama u prehrani te izrekama, pisali pjesme i sastavke o jabukama, slikali svoju omiljenu sortu jabuke, izrađivali plakat i igrali igre s jabukama, kušali ih i pjevali im pjesme.

**MISLIM ZELENO, ČUVAM ZEMLJU** – ovim se projektom željelo podići svijest o očuvanju okoliša kroz razne eko radionice. Obuhvaća: recikliranje plastike (čepova, boca, vrećica) i papira, organiziranje akcija skupljanja staroga papira, obilježavanje eko datuma, bogaćenje rječnika učenika eko pojmovima, gledanje animiranih eko filmova te izrađivanje plakata.

**OD PSA DO PRIJATELJSTVA** – suočeni sa sve češćim zlostavljanjem životinja, ovaj se projekt rodio kao nastojanje da se upoznaju psi kao kućni ljubimci, upoznaju različite pasmine i njihova uloga u životu ljudi, usvoje vještine i navike odgovornog ponašanja prema ljubimcima, upozna liječnik za životinje (veterinar), uče pjesme i priče s temom psa te organizira pomoć psima u azilu prikupljanjem sredstava za hranu.

**THE BEATLES: SHARING SONGS** – kako većina učenika za ovu glazbenu grupu nije niti čula, projekt se rodio gotovo sam od sebe: učiti o Beatlesima – tko su bili, odakle su, kada su nastupali te koja je njihova važnost u povijesti. U tom je projektu sudjelovalo 40 škola iz različitih dijelova svijeta, no naša je škola jedina iz RH koja se prijavila na ovaj projekt.

Projekt je uključivao učenike od 5. do 8. razreda, a oni su >



# TEMA BROJA: POSTALI SMO ETWINNING ŠKOLA

odabrali pjesmu, uvježbali ju pjevati, izradili prezentacije o životu i djelovanju Beatlesa, slušali njihove najveće hitove na gramofonu i pločama te snimili svoju izvedbu pjesme „Let it be“.

Kako je već napomenuto, ovo su samo neki od projekata zbog kojih je naša škola dobila laskavu titulu eTwinning škole, a smatramo i zaslužno. No, s titulom ide i velika odgovornost, a ta je da ovdje naš rad ne prestaje. Ni rad učenika ni rad učitelja. Na nama je da tu titulu održavamo i obnavljamo dalje radeći na novim projektima, a također i upoznamo širu javnost i ostale škole iz svoje okolice koje su prednosti rada na ovoj platformi te da ih motiviramo na eTwinning izazove. Naša škola ima novi zadatak: svoja znanja i ideje iznijeti iz prostora učionice te krenuti putem Erasmus+ mobilnosti osvajati europska prostranstva.

Tekst: Nadin Cuca, učiteljica EJ i Božica Filipović Veg, učiteljica HJ  
Fotografije: mrežne stranice Škole

## LET'S REVIVE LEGENDS, LET'S EXPLORE EUROPE



## 20 DANA DOBROTE



## ERATOSTHENOV EKSPERIMENT



## OD PSA DO PRIJATELJSTVA



## EUROPEAN DAY OF LANGUAGES - CARD EXCHANGE



## MISLIM ZELENO, ČUVAM ZEMLJU



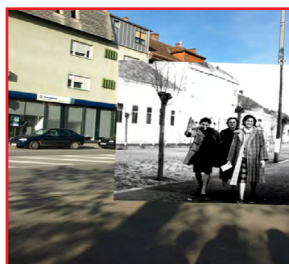
## THE BEATLES: SHARING SONGS



## DAN JABUKA



## WINDOWS TO THE PAST







## Božićni duh darivanja i ove nas je godine odveo u Lipik

Svi vrlo dobro znamo kako je božićno vrijeme uvijek puno ljepše ako nekoga od srca darujemo. A još je ljepše kada darujete djecu jer je njihov osmijeh i sreća najljepša zahvala. Tako smo i ove godine, po četvrti put otkako provodimo akciju, darivali naše prijatelje iz Doma za djecu u Lipiku.

Zahvaljujući dobroti i angažiranosti svih ljudi dobre volje, uspjeli smo prikupiti donacije za tri automobila: igračka, školskog pribora, higijenskih potrepština, slatkiša, knjiga i dr. Ove godine željeli smo sami posjetiti Dom za djecu u Lipiku i osobno uručiti naše poklone. Posjet je bio dogovoren za 18. prosinca, a na njega su se uputili školski volonteri Dorotea i Lara Dolovski, Alen i Ivona Pipek, Matija Kribl, Kristijan Škrnički, Ana Križetić i Mia Orlić, koji su se najviše iskazali u skupljanju pomoći kroz nekoliko ovogodišnjih humanitarnih akcija. Na put su krenuli u pratnji ravnateljice Larete Žubrinčić i vjeroučitelja Đore Đorđevića, koji je ujedno i voditelj Mladih volontera. U Domu za djecu Lipik, točnije u njihovoj blagovaonici, koja je za ove božićne prilike prenamijenjena u prekrasnu Kuću Bake Mraz, dočekani smo s najsrdčajnijom dobrodošlicom od strane ravnatelja Ivana Pušćenika i odgojiteljice Marije. Saznali smo da se u Domu trenutno brinu za 30-ak korisnika do njihove punoljetnosti, a na brizi ponajviše djece imaju od 5. do 8. razreda. Na kraju našega druženja, zajednički smo se fotografirali i dogovorili njihov posjet našoj školi, što nas je jako obradovalo!



Već znate kako je naša škola osvojila 2. mjesto u kategoriji Najljepši školski vrt, a tko je osvojio prvo mjesto i ponio titulu najljepšeg od svih najljepših školskih vrtova? To je OŠ Lipik, koju smo također posjetili. Nakon obilaska škole i vrta naravno, počastili su nas ručkom, a mi smo im zahvalili daljnjim prijateljstvom i suradnjom.

Kao da već lijepih doživljaja nije dovoljno, naše mlade volontere ravnateljica je počastila i posjetom Državnoj ergeli lipicanaca, gdje su nas domaćini proveli kroz sve štale na ergeli te pritom, kroz zanimljive priče, djeci govorili o povijesti ergele, ratnim stradanjima ovih plemenitih životinja i putu povratka konja iz Srbije. Djecu je ipak najviše dojmilo druženje s najmlađim konjima koji su, dok su mladi, potpuno drugačiji od svojih roditelja. Naime, oni su crne dlake, a stariji su konji bijeli.

Na povratku kući zaustavili smo se u gradu Pakracu koji je

također jako stradao u Domovinskom ratu. Posjetili smo Muzej vojne i ratne povijesti. Ovaj bogati muzej nastao je iz hobija jer je gospodin Tušek malo po malo sakupio značajnu količinu eksponata i stvorio ovako veliku zbirku. U zgradi prekoputa Muzeja ratne i vojne povijesti nalazi se i Muzej grada Pakraca – te smo iskoristili priliku i uz vodstvo ravnateljice muzeja pogledali postav izložbe „Priče iz školskih klupa“ o povijesti pakračkog školstva. Ona nam je govorila o nekim, danas djeci nepoznatim eksponatima, a ponajviše je zanimanja privukla dugačka šiba i „staromodno debelo računalo koje nema tipku enter“.



Ovim putem zahvaljujemo svim našim domaćinima na divnom gostoprimstvu – vidimo se nagodinu kod nas! A svi vi koji još niste, uputite se našim stazama i posjetite ova dva grada – nećete požaliti!

*Tekst i fotografije: Đora Đorđević, vjeroučitelj i Lareta Žubrinčić, ravnateljica*

## Bukvice na Sajmu cvijeća i slastica

Članovi Učeničke zadruge „Bukvica“ i ove godine uspješno su se predstavili i nastupili na Sajmu cvijeća i slastica u Slatini. Tradicionalni Sajam cvijeća i slastica održao se u nedjelju, 19. svibnja 2019. u gradskom parku kod Industrijsko-obrtničke škole u Slatini.



Sajam je započeo u 9:00 sati. Tema ovoga cvjetnoga sajma bile su pčele. Naše cvijeće koje uzgajamo u školi (trajnice, biljke koje pročišćuju zrak, sobno bilje) i prekrasne ručne radove učenika 4. >



razreda matične škole i učiteljice Marije Vencl prodavale su naše zadržarke, učenice 7. i 8. razreda: Mateja Podolski, Ivana Habuš, Dorotea Dolovski i Ivona Pipek, a s njima su bile i učiteljica kemije Mateja Filković i ravnateljica Lareta Žubrinić. Proizvod koji smo predstavljali bio je „Hotel za solitarne pčele“, a on je zauzeo 2. mjesto! Osvojili smo poklon-bon u vrijednosti 300 kn.



Sviđa nam se biti na sajmu. Naučili smo više o estetskom uređenju štanda, o prodaji biljaka i njihovoj njezi, a ponajviše smo se veselili upoznati drage ljude koji su prilazili našem štandu i kupili cvijeće.

*Tekst i fotografije: Ivona Pipek, 8. r.*

## Dan broja PI

Dan broja Pi ( $\pi$ ) se u matematičkom svijetu obilježava 14. ožujka (odnosno 3/14 po američkom načinu pisanja datuma), zato što su 3, 1 i 4 tri najznačajnije znamenke broja Pi u decimalnom



zapisu. Pi konstanta definirana je kao odnos opsega i promjera kruga, koji iznosi približno 3,14159. Kažemo približno, jer je Pi dosad izračunat u više od tri bilijuna znamenki iza decimalnog zareza. Dan broja Pi obilježili smo i u našoj školi natjecanjem u izricanju decimala broja Pi. Na natjecanju je sudjelovalo pet učenika, a povjerenstvo učenika 8. razreda odlučilo je da je najuspješnija bila učenica sedmog razreda Mateja Podolski, koja je zapamtila čak 140 znamenaka broja Pi. Bravo, Mateja!

*Tekst i fotografije: Maja Popović, učiteljica matematike*

## Drugi najbolji školski vrt u Republici Hrvatskoj

23. studenoga 2018. naša je škola primila još jednu veliku nagradu! Rad i trud učenika i učitelja, ali i djelatnika škole, na očuvanju okoliša te uređenju školskog parka i vrta prepoznat je i vrednovan i ove godine te nagrađen 2. nagradom za najbolji školski vrt u Republici Hrvatskoj, na svečanosti koja se održala u zgradi Hrvatske radiotelevizije.

Ekološko-obrazovni projekt „Najbolji školski vrtovi“ već 25 godina provodi HRT u suradnji s Ministarstvom znanosti i obrazovanja uz potporu Ministarstva poljoprivrede, Fonda za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost i brojnih privatnih donatora. U projektu sudjeluju dječji vrtići, osnovne i srednje škole te slične ustanove, a vodi ga Đurđica Čočić sa suradnicima.



Nagradu za 2. mjesto u kategoriji Najbolji školski vrt u Republici Hrvatskoj preuzela je ravnateljica Lareta Žubrinić uz podršku nazočnog župana Virovitičko-podravske županije Igora Androvića, načelnika Općine Nova Bukovica Tomislava Bračuna, kao i djelatnika i učenika škole. Nakon dodjele nagrade ravnateljica je izjavila: „Ponosni i sretni zbog ove nagrade nisu samo naši školarci, nego i cijela lokalna zajednica! Ovo priznanje znači da se trud i zalaganje učenika i djelatnika škole cijeni nadaleko. Kada uređujemo vrt, nemamo na umu nikakve nagrade ni pohvale, nego želimo da se svi naši učenici, djelatnici, ali i ostali ljudi, sumještani i gosti koji dođu u našu školu ugodno osjećaju u mirisu i bojama našega vrta te da barem malo osjete radost i bogatstvo koje nam daje priroda. U konačnici – kao prava nagrada ostaje nam naš prekrasan školski vrt!“

*Tekst: Mateja Podolski, 7. r.*

*Fotografije: Darko Samardžić, pedagog*

## Državna poluzavršnica u odbojci

Naši dečki iz 5. i 6. razreda, kao najbolji u Virovitičko-podravskoj županiji, natjecali su se na poluzavršnom natjecanju školskih sportskih društava osnovnih škola u regiji Istok.

Nakon osvojenog 1. mjesta na županiji, dečki 5. i 6. razreda >





naše škole pod mentorstvom učitelja TZK-a Hrvoja Kraljika nastupili su u Požegi 4. travnja u velikoj i lijepoj Sportskoj dvorani T. Pirc. Na državnoj poluzavršnici nastupile su još tri najbolje ekipe svojih županija: ŠSD Dunav iz OŠ Siniše Glavaševića iz Borova Naselja u Vukovarsko-srijemskoj županiji, ŠSD Mladost iz Osijeka iz Osječko-baranjske županije i ŠSD Sokol OŠ Dobriše Cesarića u Požegi iz Požeško-slavonske županije.



Konkurencija je doista bila teška, ali naši dečki dali su najbolje od sebe i za svoju igru i ponašanje dobili pohvale i od suigrača i njihovih trenera. „Bilo je gusto, izgubili smo oba meča s 2:1 u setovima“, kaže učitelj Hrvoje, „ali mi smo zadovoljni jer smo ipak predstavljali svoju županiju kao najbolja ekipa i zato kažem: bravo, dečki!“

Tekst i fotografije: Hrvoje Kraljik, učitelj TZK

### **Europski dan parkova obilježili učenici prvšači**

Obilježavanje Europskog dana parkova inicirano je od strane Federacije EUROPARC s ciljem podizanja svijesti o zaštićenim područjima i parkovima. Prvi je put obilježen 1999. godine, kad je organiziran širok spektar aktivnosti u zaštićenim područjima, s



naglaskom na važnost zaštite prirode. Na dan 24. svibnja raznim događajima diljem Europe obilježava se Europski dan parkova. Ovaj datum odabran je kao sjećanje na „postanak“ prvih europskih nacionalnih parkova. U Hrvatskoj ima 8 nacionalnih parkova i 10 parkova prirode. (Izvor: wikipedija)

Mi, u dvorištu naše škole, imamo prekrasan park s vanjskom učionicom. Naravno, iskoristili smo ovu prigodu i dio nastave održali u našem parku kako bismo obilježili i Dan učenja na otvorenom.

Ali ne samo to! Odlučili smo obogatiti naš park još jednim stablom. To je stablo javora. Rod javora obuhvaća vrlo raznoliku skupinu ukrasnog listopadnog drveća i grmlja dekorativne krošnje i lista. Brzo raste, ima kvalitetno drvo, otporan je, nije zahtjevan i vrlo je koristan.

Stoga, našao je svoje mjesto i u našem parku. Pazit ćemo na njega i pratiti njegov razvoj kroz naše osnovnoškolsko obrazovanje. „Šumi, šumi javore, neka grane govore...“

Tekst i fotografije: Lidija Medved, učiteljica RN

### **Marin Držić došao i u našu školu**

S predstavom o Marinu Držiću iz ciklusa „Cijeli svijet je pozornica“ počastili su nas glumci iz Rijeke. U veljači su nas posjetili dragi gosti - glumci Kazališnog studija iz Rijeke. Učenici od 5. do 8. razreda dobili su priliku pogledati dijelove različitih komedija velikog hrvatskog književnika Marina Držića. Bilo je vrlo zabavno! Predstava je bila jako smiješna. U jednom



dijelu predstave glumili su i naši učenici. Renato Lukaček bio je u uvjerljivoj ulozi dobrog pastira koji se zaljubio u jednu vilu pa se izgubio u šumi. Njegova majka bila je naša učenica Kristina Matijević, koja se brinula za svoga sina kada je bio u šumi. To je samo dio zanimljive predstave koju smo sa zadovoljstvom pogledali. Kazališno vrijeme nam je jako brzo prošlo! Uvelike se radujemo sljedećoj predstavi!

Tekst i fotografije: Dorotea Dolovski, 8. r.



## Predškolci i prvašići u posjetu muzeju - čuvaru prošlosti

Na međunarodni Dan muzeja, 18. svibnja, muzeji diljem svijeta skreću pozornost širom javnosti na kulturnu baštinu i ulogu muzeja. Tako je i Zavičajni muzej u Novoj Bukovici otvorio svoja vrata za sve posjetitelje. Ove godine u obilazak smo povelili naše predškolke i prvašiće, koji su prvi put posjetili ovaj muzej.

Dočekale su nas „čuvarice“ muzeja, članice udruge „Bukovica u srcu“, gdje Rozika Šimek i Ankica Hetrik. Zaželjele su nam dobrodošlicu i upoznale djecu s poviješću muzeja.



Strpljivo su objašnjavale djeci čemu služe pojedini predmeti. Vidjeli smo puno starih i neobičnih stvari kojima djeca nisu znala namjenu. Posebno su im bili zanimljivi tkalački stan, stari radio i gramofon te alati koji su se nekada upotrebljavali.

S pozornošću su slušali i gledali upijajući svaku dobivenu informaciju. Na kraju smo bili počašćeni kiflicama, koje su za nas marljivo napravile naše domaćice, jabukama iz domaćeg uzgoja i slatkišima „za put“.

Djeca su bila jako zadovoljna, bilo im je zabavno i dosta su novoga naučili. Voljeli bismo da i ostali, koji još nisu bili u

zavičajnom muzeju svakako dođu i posjete ovu riznicu starina - jer čuvajući prošlost, gradimo budućnost!

*Tekst i fotografije: Ines Puškarić, odgojiteljica*

## Ručicama do glazbe

Učenici drugih razreda matične i područne škole sudjelovali su u glazbenim radionicama pod nazivom „Ručicama do glazbe“. Dana 26. ožujka 2019. svi učenici 2. razreda OŠ Vladimira Nazora Nova Bukovica posjetili su Zavičajni muzej u Slatini. Tom su ih prigodom u Zavičajnom muzeju, uz kustosa muzeja gospodina Srđana Đuričića, dočekale i Sandra Pavić, Andrijana Jaković i Andrea Kligl, učiteljice u Glazbenoj školi Milka Kelemena u Slatini.

Na samom početku gospodin Srđan učenike je upoznao s glazbenim instrumentima koje muzej posjeduje te likom i djelom Milka Kelemena, čije ime nosi slatinska glazbena škola. Nakon toga učenici su se s učiteljicama Marinom Kordi i Draganom Matić rasporedili u 5 radionica, u kojima su od priručnih materijala recikliranjem izrađivali malene instrumente. Tako su od limenke i balona izradili bubanj, a od slamki i široke ljepljive trake izradili su frulice. Od poklopca za staklenku, gumice i štapića izradili su gitaru, a od rola (od ubrusa ili toalet-papira) i riže, te od čepova i potezne trake izradili su zvečke. Kad su izrađivanje instrumenata priveli kraju, s učiteljicama Sandrom, Andrijanom i Andreom učili su pjesmicu „Zeleni žabac“. Prvo su ju pjevali, zatim svirali na svojim instrumentima, a na kraju i s pravim instrumentima i glazbenim pomagalima. Za sam kraj učiteljice su ih naučile i plesne korake uz jednu skladbu Milka Kelemena te su svi skupa veselo zaplesali. Učenici su oduševljeni završili posjet, a kako su svoje priručne instrumente ponijeli sa sobom, znamo da će im ovaj posjet ostati u dugom i lijepom sjećanju. >

*Tekst: Marina Kordi, učiteljica RN*

## PAMETNO KORISTIMO PAMETNI



Znate li što je to stop - animacija? Ako ne znate, ne brinite! Donedavno nismo ni mi znali. A onda nas je posjetilo četvero učenika petoga razreda Osnovne škole Suhopolje sa svojom voditeljicom udruge KrEdA Natalijom Kožić Lukačević. Oni su, redom: Rene Lukačević, Marko Šapina, Lana Šafran i Domagoj Cupar, a našim su učenicima od petog do osmog razreda

u četirima miješanim skupinama 2 školska sata pojašnjavali, kao dobri i strpljivi učitelji, što ovaj pojam znači.

Kako napraviti svoj film u tehnici stop - animacije te što vam je za to potrebno?

Najprije, dobra volja! Zatim, nešto bez čega danas gotovo ne možemo zamisliti svakodnevicu – pametni uređaj s kamerom. To može biti vaš mobilni uređaj ili tablet. Uz pomoć svog uređaja vrlo brzo i jednostavno preuzimate potrebnu i besplatnu aplikaciju uz pomoć koje nastaje vaš film. Zatim, sjednete i malo razmislite. Pa još malo, i još koji trenutak, dok ne smislite dobru ideju i razradite je u filmsku priču. Onda postanete i mrvicu kreativni pa u prostoru u kojem se nalazite (u našem slučaju bila je to STEM učionica) tražite poneki rekvizit koji biste mogli upotrijebiti kako biste svoju maštu oživjeli. I...krećete!





## Veliki uspjeh mladih robotičara

Ekipa robotičara naše škole mlađe dobne skupine sudjelovala je u subotu 25. svibnja 2019. u Zagrebu na Superfinalu Croatian Makers lige za školsku godinu 2018./2019. Pozivnicu na ovo napredno natjecanje u edukacijskoj robotici osigurali su kao najbolje rangirana skupina u regiji Našice nakon održana 4 kola u natjecateljskoj sezoni!

Croatian Makers liga dio je projekta Croatian Makers koji je 2014. godine pokrenuo Institut za razvoj i inovativnost mladih (IRIM). Cilj je Lige omogućiti široko uključivanje robotike, automatike i programiranja u edukaciju u osnovnoškolskom uzrastu, a platforma na kojoj se odvija liga je edukacijski robot mBot.



Na superfinalu sudjelovalo je 300 natjecatelja u 75 ekipa u dvije dobne skupine: mlađoj (1.-5. razred osnovne škole) i starijoj (6.-8. razred osnovne škole). Našu školu predstavljali su učenici 5. razreda: Leo Bračun, Nikola Ladović, Petar Kurtić i Kristijan Škrnički uz mentora Vladimira Bičanića. Učenici su u dvama krugovima natjecanja morali programirati mBot robote s ciljem rješavanja složenoga zadatka koristeći razne funkcije i senzore poput praćenja linije, komunikacije među robotima, detektiranja razine svjetlosti i pomicanja objekata. Samo natjecanje bilo je vrlo zanimljivo i napeto jer je konkurencija bila

## UREĐAJ: STOP-ANIMACIJA

U početku nećete biti tako vješti ni brzi, ali izreka kaže: vježbom do savršenstva! Uskoro shvatite da što polakše i sitnije pomičete predmete prilikom fotografiranja, to je vaš uradak bolji. Zatim vam sine kako možete i mijenjati pozadinu, dodavati glazbu, docrtati ili dopisati nešto za stvaranje napetosti i slično, a što imate više pojedinačnih fotografija, to će vaša priča biti realnija.

Nakon što smo dosegli 100 snimljenih slika, ponadarmo se kako će naš film trajati ipak nešto duže, no jako smo se iznenadili da se dužina te iluzije mjerila sekundama. Dakle, da biste napravili film od svega jedne minute, bit će vam potrebno 3-4 sata rada. Svaka od naše 4 skupine sa svojim su mladim učiteljima (čak mladima i od ponekih svojih učenika) snimila po 2 filma kojima smo u globalu bili zadovoljni za prvi puta, ali smo zaključili kako svoje vještine u Stop Motion aplikaciji trebamo tek brusiti.

velika, a koncentracija na visokoj razini! Bodovi su se zbrajali i na kraju ocjenjivanja postalo je jasno da su naši robotičari i ove godine među prvih deset najboljih ekipa u državi!

Našim dečkima, kao i njihovom mentoru Vladimiru iskreno čestitamo i ponosimo se njihovim uspjehom!

*Tekst i fotografije: Lareta Žubrinić, ravnateljica*

## Uspješne i na županijskom natjecanju iz povijesti

Županijsko natjecanje iz povijesti održano je 8. ožujka 2019. god. u Osnovnoj školi Petra Preradovića u Pitomači. Od učenika naše škole sudjelovale su Ana Križetić, u kategoriji 7. razreda i Izabela Štimac, u kategoriji 8. razreda.

Za vrijeme ispravljanja testova, dok je napetost bila na vrhuncu, škola domaćin je za sve učenike i mentore organizirala izlet u Križnice pa smo dobili mogućnost vožnje skelom preko Drave, a i neizvjesnost čekanja rezultata na ovaj je način malo smanjena. Ovim im putem upućujemo veliko hvala!



Ponosni smo na rezultate naših učenika jer je naša Ana osvojila 2. mjesto, a Izabela 5. mjesto u vrlo jakoj konkurenciji! Čestitamo!

*Tekst i fotografije: Martina Grundler Hrala, učiteljica povijesti*

Od sveg srca zahvaljujemo našim gostima iz OŠ Suhopolje na dolasku i druženju, strpljivosti i dijeljenju znanja te želimo da nam ovo ne bude jedini ovakav susret. Širimo svoje znanje i ovladajmo novim vještinama sklapajući divna prijateljstva međusobno surađujući.



*Tekst i fotografije: Božica Filipović Veg, nastavnica HJ*





## VELIKI, IAKO JOŠ MALENI

Pred vama je, kao što vidite, potpuno nova rubrika našeg školskog lista. Pitate se zašto baš „Nazorovi talenti“? Na to će vam pitanje najbolje odgovoriti tekstovi i fotografije naših učenika talenata, a svatko od njih poseban je i nadaren baš u svom određenom području. Vole različite stvari i cijene različite uzore, no iako se još uvijek pronalaze u svijetu odrastanja i budućeg zanimanja, već sada se može reći da su „veliki“ u onome čime se bave. Željeli bismo vam ih prikazati sve, kako biste vidjeli koliko su to krasna i nadarena djeca, no u ovom broju našeg lista ne bi bilo dovoljno stranica za to pa se nadamo kako ćete i u sljedećem broju moći čitati o našim „Nazorovim talentima“.

### Atletika ju čini sretnom

Ja sam Iris i učenica sam 3. razreda. Moji su roditelji aktivni sportaši, oboje se bave trčanjem pa mislim da sam ljubav prema sportu naslijedila od njih. Godinu dana sam



trenirala ritmičku gimnastiku jer sam željela naučiti praviti špagu, most, prsten i zvijezdu. Tijekom treniranja uspjela sam naučiti sve to i još puno više jer sam na treninge išla dva puta tjedno po sat vremena. Prošle sam se godine počela baviti atletikom. Na treninge idem već skoro godinu dana, također po dva puta tjedno. Atletika je dosta naporna, ali se jako trudim jer sam sretna dok treniram i jako mi



se sviđa taj sport. Odlično se osjećam nakon svakog treninga, trčanje mi je jako zabavno, a na treninzima sam upoznala i puno novih

prijatelja. Voljela bih nastaviti trenirati i ritmičku gimnastiku jer je jako zabavna, ali mi je za sada prenaporno baviti se s dva sporta, tako da sam se odlučila baviti atletikom.

Iris Krznarić, 3. r.

### Jedini hrvač u našoj školi

Ja sam Nikola i treniram hrvanje u Hrvačkom klubu Slatina. Klub postoji od 1972. godine i od tada smo jedan od najjačih klubova u Hrvatskoj. Trenirati sam počeo u veljači



2017. godine. Tata i mama su mi predložili da se bavim tim sportom, a ja sam pristao. Treninzi su vrlo zanimljivi: malo pričamo, trčimo, vježbamo i hrvamo se. Stekao sam i puno prijatelja, a trenira se tri puta tjedno: ponedjeljkom, srijedom i petkom u 19 h. Predvođe nas treneri: Borivoje Kocić, Novica Kocić, Mario Petrak, Josip Grahovac i Danijel Kolomaz. Treninzi se održavaju u Slatini, u OŠ Eugena Kumičića. Nisu svi baš redoviti na treninzima, ali ja redovito idem jer jako volim hrvanje i taj me sport usrećuje.

Nikola Ladović, 5. r.

### Naš najbolji vratar

Moj hobi je nogomet. Volim ga igrati i gledati na televiziji. Nogomet sam počeo igrati s 5 godina. Prvi klub mi je bio NK Slatina, gdje smo osvajali brojne nagrade. U Slatini baš i nisam dugo igrao zato što nam je bilo daleko. Uvijek smo se pitali ima li neki klub koji nam je bliže. Onda se osnovao NK Zrinski u Novoj Bukovici i to je bilo idealno jer je jako blizu. U „Zrinskom“ mi je bilo puno bolje zato što su tamo igrali i moji prijatelji. Na početku sam igrao, a za otprilike 3 mjeseca počeo sam braniti. Na treninzima smo vidjeli da sam jako dobar vratar i stavili su me da branim u prvoj postavi. U „Zrinskom“ smo igrali protiv Gornjeg Miholjca, Virovitice, Voćina, Sopja i Čaćinaca. Na turnirima smo osvajali brojne nagrade. Na turniru u Slatini bili smo prvi, a ja sam odnio titulu najboljeg vratara. Za mjesec dana „Zrinski“ se raspao. Onda smo prešli



ponovno u slatinski klub. Sada branim za 2 godine stariji uzrast, ali branim u prvoj postavi, ponekad čak i cijelu utakmicu. U Slatini igramo protiv: Virovitice, Voćina, Pitomače, Virja, Suhopolja i Đurđevca. Sa slatinskim klubom putovao sam i na turnir u Mađarsku. Ondje smo osvojili drugo mjesto, a ja sam drugi put osvojio nagradu za najboljeg vratara. Za sada je to moja nogometna karijera, ali se nadam u budućnosti još mnogim turnirima i medaljama.



Leo Bračun, 5. r.

### „Kosati“ talent

Moj je hobi pravljenje frizura. Frizure sam počela izrađivati kada sam imala deset godina. Gledala sam videozapise i pomislila zašto ja ne bih mogla takvo nešto napraviti. Na početku su izgledale loše, no ja sam mislila da ju odlične. Frizure sam radila na svojoj kosi jer u mojoj obitelji svi su imali kratku kosu pa nisam mogla na njihovim glavama raditi >







što sam željela. Danas mi je dosta teško raditi frizure drugima jer sam se navikla na svoju kosu, ali ipak, uz manje poteškoće, i drugima napravim frizure koje na kraju budu jako lijepe. Najviše volim kosu ukrasiti pletenicama



jer za njih treba dosta vremena, a to je drugim ljudima doista čudno. U izradi frizura sam iz dana u dan sve bolja pa i moja ljubav prema ovom neobičnom hobiju svakodnevno raste.

Mateja Podolski, 7. r.

## Crtanje – ništa posebno! Ili, ipak?

Kao mala voljela sam crtati, kao i većina djece. Nisam shvaćala to ničim posebnim. Voljela sam uzeti bojice i bojati, pa čak i obične



bojanke, ili jednostavno uzeti olovku i crtati. Tako mi je i najdraži dio pisanja lektire u nižim

razredima bilo ilustriranje. Najdraži predmet mi je bio likovni. Već sam tada bila nagrađena za svoj crtež, što me još više potaknulo na ovaj



hobi. Prije otprilike godinu dana naišla sam na svoju sliku u Slatini. Visjela je na zidu jedne trgovine kao pohvalnica. Sliku sam nacrtala za likovni, za natječaj. Bila sam jako sretna kada sam shvatila da je to moj rad. Kasnije sam počela crtati samo olovkom i počela sam shvaćati to malo ozbiljnije, te se više trudila



oko svakog rada. Uvijek mi je bilo lakše crtati kada bih crtala nešto za sebe, što volim i što mi se sviđa. Većinom su to likovi najdražih serija, filmova ili videoigrice. Neki puta sam nacrtala i ponekog od prijatelja, kada bi me zamolili.

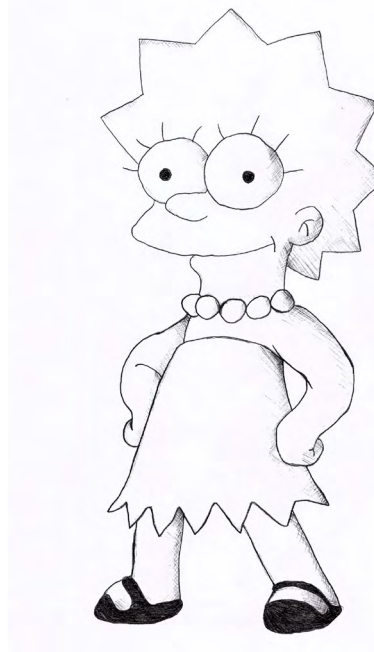


U početku sam znala crteže dovršiti za svega 30-ak minuta. Kako sam se počela više truditi, tako sam i duže crtala. Da napravim više detalja, trebam i više vremena. Kada crtam likove videoigrice, nema toliko detalja pa bude brže gotovo nego crtati ljudsko lice. Isto tako ovisi i o tome crtam li na običnom A4 papiru ili većem. Što sam više crtala, radovi su bili sve bolji, a ja sam sve više uživala u tome.



Sada mi je to glavna zanimacija slobodnog vremena. U zadnje sam vrijeme počela i slikati temperama. Za sad sam bolja u crtanju nego u slikanju. Nakon osnovne škole voljela bih otići u Osijek u Školu primijenjene umjetnosti i dizajna, da razvijem svoje sposobnosti i talent i bavim se cijeli život onime što volim.

Mia Orlić, 7. r.







## Od poštunoše do kuhara - zanimanja na području Općine Nova Bukovica

Iako maleno mjesto, Nova Bukovica obuhvaća popriličan broj naselja u sklopu svoje općine. Na tom smo području istražili koja sve zanimanja postoje, čime se ljudi bave i kako pokušavaju održati na životu naša malena i pomalo opustjela sela. U nastavku možete pročitati o aktivnim zanimanjima i obrtima u mjestima Nova Bukovica, Dobrović, Miljevci i Brezik. Što pojedini obrt podrazumijeva i koje je zanimanje potrebno steći za otvaranje i vođenje jednog obrta ili gdje se sve možete zaposliti s određenom stečenom srednjom/visokom stručnom spremom, istražila je naša novinarka Dorotea.

### Prodavač

Posao prodavača podrazumijeva prodaju i poznavanje robe. Prodavač mora obračunati prodanu robu, brinuti o blagajni, voditi evidenciju naručene, primljene i prodane robe. Ako roba nije dobre kvalitete, mora se baviti i reklamacijom i brinuti se o potrebnim dokumentima. Osoba koja želi biti prodavač mora biti sposobna raspolagati robom



*Prodavaonica Laratea, Miljevci*

i velikom svotom novca. Također mora biti ljubazna prema kupcima. Za bavljenje ovim poslom potrebna vam je završena srednja škola trgovačkog usmjerenja.

### Frizer

Frizer njeguje i uređuje kosu klijentima. Svaki frizer mora znati dobro raditi ovaj posao da bi mušterije bile zadovoljne. On mora napraviti



*Frizerski salon Mirjana, Nova Bukovica*

frizuru kakvu klijent poželi, a za to mora biti školovan te stalno pratiti trendove i usavršavati svoje znanje i vještine. Posao je frizera težak i

za njega je potrebna posebna ljubav, sklonost te kreativnost. Svaki frizer treba pratiti što je novo i moderno da bi mogao praviti lijepe i svakome drugačije frizure. Za rad u frizerskome salonu potrebna vam je završena srednja škola frizerskoga usmjerenja, a nakon toga i brojni tečajevi i radionice koji se održavaju diljem Hrvatske. Ponekad se u sklopu frizerskoga salona ponuda proširi i na uređivanje noktiju, šminkanje za različite prigode, solarij i slično.

### Zidar

Posao zidara je: zidanje, slaganje opeka, slaganje kamenih blokova te njihovo spajanje žbukom. Zidar obavlja i druge poslove: postavlja



*Zidarski obrt Dolac, Dobrović*

okvire za vrata i prozore, stavlja hidroizolaciju, obnavlja krovšte, radi keramičarske poslove itd. Zidar mora znati zidati građevine prema nacrtu od temelja do krova. Zidar posjeduje znanja o pojedinim elementima građenja i načina spajanja u čvrstu i trajnu konstrukciju. Dobro poznaje i materijale u radu. Ovaj posao je iznimno naporan, ali i odgovoran jer ukoliko izračuni zidara nisu točni, sagrađena se konstrukcija može urušiti, što je često i opasno po život. Zidari imaju jaku tjelesnu snagu, izdržljivost i spremnost. Ključno je da osoba koja želi biti zidar nema strah od visine, kao ni probleme s disanjem ili alergije, pošto se gotovo svakodnevno radi u prašini i buci, na različitim visinama. Za zidarski posao potrebna vam je završena srednja škola istog usmjerenja.

### Konobar

Ovaj posao podrazumijeva posluživanje ljudi u kafiću ili restoranu jelom ili pićem. Konobar mora biti uljudan, pristojan i strpljiv u >





radu s ljudima. Mora imati dobro pamćenje da bi mogao zapamtiti narudžbu. Bitno je paziti i na higijenu, osobito kod posluživanja



*Caffe bar Kod Rude, Nova Bukovica*

hrane. Poželjno je i poznavanje barem jednog stranog jezika, pošto su gosti u ugostiteljskim objektima nerijetko i turisti ili stranci u prolazu ili posjeti. Konobar poslužuje razna alkoholna i bezalkoholna pića, izrađuje koktele i slično. Ugostiteljskim poslom bave se osobe nakon završene srednje ugostiteljske škole i odrađene prakse.

## Poštunoše

Poštunoše primaju uručenu pristiglu poštu te ju svaki dan raznose. To su najčešće računi, paketi, pisma, razglednice, obrasci i slično. Poštunoše poštu raznose motociklom ili poštanskim automobilom. Njihov je zaštitni znak žuta boja kojom se ističu. Kad raznesu svu poštu



*Poštunoša*

u pojedina sela ili ulice određene za taj dan, vraćaju se natrag u svoju glavnu poštu. Poštunoše mogu izlaziti na teren svakoga trenutka. Oni također uručuju i brzogone ili žurne pošiljke, a ukoliko predaju pakete, preuzimaju i novac te ga isporučuju prodavaču. Svoj posao rade u svim vremenskim uvjetima, pa tako bilo vrlo vruće ili hladno, njihovi su uniforma i kaciga na motociklu obvezni, a nerijetko ih ne štete ni kiša ili snijeg. Kako je njihov posao vrlo stresan, pripremite barem da svoje ljubimce držite na pristojnoj udaljenosti jer je dokazano da im poštunoše nisu baš omiljeni. Poštunoše osposobljuje srednja Poštanska i telekomunikacijska škola u Zagrebu koja traje 4 godine. No, poštunošom se može postati i nakon završene ekonomske ili birotehničke srednje škole, uz naknadno polaganje stručnog ispita.

## Računovođa

Računovođa obavlja različite računovodstvene poslove: prima i izdaje knjigovodstvene dokumente, pregledava ih i unosi u odgovarajuće poslovne knjige. Pritom brine da su unosi pravodobni, potpuni i ispravni te da se poštuje kronološki slijed. Računovođa prati nabavku nekretnina, opreme, uplata i isplata na žiro-račune, nabavku i prodaju robe i usluga, kredite i slično. Priprema isplatu plaća, izračunava osobne dohotke zaposlenika, sastavlja razna financijska izvješća, provjerava i ocjenjuje učinkovitost računalnih programa i vodi brigu o osiguranju. Također je odgovoran i za pohranjivanje i odlaganje svih



*Računovodstvo u Općini Nova Bukovica*

vrsta dokumentacije u arhivu računovodstva ili poduzeća. Posao se uglavnom obavlja na računalu. Ukoliko želite biti računovođa, možete se zaposliti u velikim, srednjim i malim poduzećima u privatnom ili državnom sektoru, a moguće je otvoriti i vlastiti računovodstveni servis. Sve to, naravno, nakon završene srednje škole ekonomskog ili komercijalnog usmjerenja.

## Poljoprivrednik

Najviše ljudi u našem kraju bavi se i živi od poljoprivrede. Oranje oranica, sijanje kukuruza/pšenice/soje i ostalih žitarica, prskanje, košenje, kupovanje strojeva – sve su to stvari koje jedan čovjek, koji se bavi poljoprivredom, radi. Ljudi koji se naveliko bave obradom zemlje, često imaju i svoje obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo. Najčešće ljudi imaju svoje privatno gospodarstvo, ali mogu se zaposliti i kod nekog većeg poslodavca te mu on za to izdaje plaću. Posao poljoprivrednika je posao koji nema radno vrijeme, osobito ukoliko ste sam svoj šef. Također, vaša dobit ovisi o vremenskim (ne) prilikama, na što se ne može utjecati pa se bavljenje ovim poslom može ispostaviti kao vrlo rizično, osobito ukoliko je to obitelji jedini >



*OPG Halas, Brezik*





izvor prihoda. Za bavljenje ovim poslom poželjna je završena srednja škola za poljoprivrednog tehničara općeg smjera. Poljoprivredni tehničar općeg smjera organizira, nadgleda i usklađuje biljnu i stočarsku proizvodnju. Može se baviti proizvodnjom biljnih kultura na



*OPG Halas, Brezik*

oranicama (žitarice, povrće, industrijsko i krmno bilje), u voćnjacima i vinogradima. U grani stočarstva uzgaja krupnu i sitnu stoku i perad te radi na izradi stočnih i peradarskih prerađevina. Nakon završene srednje škole i obrane završnoga rada, moguće je polagati državnu maturu koja omogućava nastavak školovanja na visokoškolskoj razini.

## Kuhar

U našoj školi radi kuharica. Njezin je posao kuhanje hrane učenicima. Ona naručuje namirnice od dobavljača te ih sprema u razne obroke. Svakoga mjeseca sastavlja jelovnik i prema tome nabavlja potrebne namirnice. Naša kuharica radi u školskoj kuhinji, u kojoj se hrane



*Kuharica u školskoj kuhinji*

učenici predškolskog i školskog uzrasta. Kuharica treba i voljeti kuhati, da bi spremala fina i ukusna jela, a potrebno je također paziti i na osobnu higijenu te higijenu prostora kuhinje i blagovaonice. Posao kuhara uključuje različite aktivnosti: naručivanje i preuzimanje namirnica, čišćenje, određivanje tehnologije pripremanja hrane, pripremanje namirnica i njihovu toplinsku obradu, podjelu hrane na pojedinačne obroke te dekoriranje. Kuhari također brinu o održavanju strojeva i uređaja u kuhinji te o skladištenju nepotrošenih namirnica. Kada u poslu stekne dovoljno iskustva, kuhar sudjeluje i u edukaciji novih zaposlenika. Srodna zanimanja su pekar i slastičar, a mogućnosti zapošljavanja raznolike jer različiti ugostiteljski objekti, a osobito u turističkim mjestima i u vrijeme sezone, uvijek traže dobrog i iskusnog kuhara, koji je, ukoliko ima i položen majstorski ispit, vrlo dobro plaćen. Kuhari mogu otvoriti vlastiti obrt (restoran ili gostionicu) ukoliko imaju položen majstorski ispit.

## Tajnik

Za posao tajnika potrebno je završiti četverogodišnju srednju školu te položiti maturu i nakon toga završiti Pravni fakultet u trajanju od 5 godina. Poslovi tajnika vrlo su opsežni, a mi smo istražili čime se sve bavi, odnosno što je sve u opisu posla naše školske tajnice. Doznali smo



*Tajnica OŠ V. Nazora, Nova Bukovica*

sljedeće: tajnik se bavi upisom u sudski registar, radom na Godišnjem planu i programu škole, upisom učenika i ustrojem pedagoške dokumentacije, osiguravanjem prijepisa ocjena za učenike koji mijenjaju školu, primjenom pedagoških mjera u skladu s Pravilnikom, priređivanjem tekstova raznih natječaja ili oglasa, raspisivanjem natječaja za zapošljavanje, urednim vođenjem zapisnika sa sjednica, pravovremenim uručivanjem pedagoške dokumentacije učenicima i brojnim drugim poslovima. Tajnik mora dobro pisano i usmeno komunicirati na hrvatskom i najmanje jednom stranom jeziku te vladati općim i poslovnim bontonom i imati široka znanja iz područja opće kulture.

*Tekst i fotografije: Dorotea Dolovski, 8. r.*





## INTERVJU

### Đorđe Stanisavljević – učitelj „grubog izgleda“ i velike duše

Učitelj Đorđe dobro je poznat svima u našoj školi, ali i šire, jer kao učitelj Likovne kulture radi već dugi niz godina, i to na čak tri škole. No, uvijek skroman i samozatajan, o sebi i svojim postignućima ne priča baš mnogo, ne voli se „reklamirati“ ni fotografirati pa smo ga odlučili zamoliti da nam o sebi kaže poneku rečenicu kako bismo ga dostojno ispratili u zasluženu mirovinu. Iako njegov rad i doprinos našoj školi nikada neće biti zaboravljen niti od strane kolega, ali ni od strane učenika, što sadašnjih, što bivših, željeli smo ipak da i u našem školskom listu dobije svojih zasluženi 5 minuta slave. U nastavku pročitajte što nam je otkrio o sebi.



**Kojim biste se riječima najbolje opisali?**

*Sebe bih opisao grubog izgleda, ali tko me bolje upozna zna da nisam takav.*

**Tko je Vaš slikarski uzor?**

*Ima ih više. Uglavnom slikari impresionisti.*

**Kojom tehnikom najradije slikate?**

*Omiljene tehnike slikanja su mi: ulje na platnu, akril i akvarel.*

**U kojem umjetničkom pravcu nalazite ideje za svoje slike?**

*Svoje ideje nalazim u impresionizmu i fovizmu.*

**Kada ste otkrili sklonost prema slikanju?**

*Svoju sklonost prema slikanju otkrio sam još u ranom djetinjstvu. Jako sam volio crtati i modelirati, a u srednjoj školi počeo sam slikati.*

**Volite li više slikati ili crtati?**

*Prva ljubav mi je crtanje.*

**Kako biste opisali svoje radno iskustvo u školi?**

*Učitelj likovne kulture sam već četrdeset godina. Mislim da imam veliko radno iskustvo.*

**Kako provodite svoje slobodno vrijeme?**

*Član sam likovnog kluba u Slatini. Budući da volim slikati, ali i putovati, idem na razne likovne kolonije diljem Hrvatske.*

**Koje je bilo Vaše prvo radno mjesto i gdje?**

*Prvo radno mjesto mi je bilo u Slatini, u školi koju sam i sam pohađao.*

**Kako biste se opisali kao učitelja?**

*Trudim se obavljati svoj posao uz šalu i ležerno. Nastojim motivirati učenike i razvijati im senzibilitet za likovnost.*

**Gdje pronalazite inspiraciju za radove?**

*Svoju inspiraciju nalazim u prirodi.*

**Kojeg slikara više cijenite: Picassa ili Van Gogha i zašto?**

*Van Gogh mi je znatno bliži. Naprosto, radi načina slikanja i prekrasnog kolorita. Ja sam također koloristik pa nas to dodatno zbližava.*

**Jeste li nekada imali svoju izložbu? Ako niste, biste li ju voljeli imati?**

*Ja ne volim publicitet pa je to razlog zašto još nisam imao samostalnu izložbu. Međutim, sudjelovao sam na jako puno kolektivnih izložbi sa svojim likovnim klubom.*

**Hoće li Vam biti teško napustiti rad u školi?**

*Nakon toliko godina svakako da će mi nedostajati rad u školi. Međutim, treba stvoriti prostor mladim i ambicioznim snagama.*

**Što planirate raditi u mirovini?**

*U mirovini se želim još više posvetiti slikanju.*

**Sjećate li se neke anegdote u radu s učenicima?**

*Mnogi moji učenici, ali i učenice su odabrali svoje zanimanje u policiji pa se dešava da me zaustave u prometu. Najčešće to završi tako da odemo na kavu.*

**Po čemu ćete pamti rad u našoj školi?**

*Ovu ću školu pamti po dobrom kolektivu i još boljim učenicima.*

Vjerujem da će i naši učenici i kolege još dugo pamti učitelja Đorđa koji je u mnogima otkrio slikarski talent za koji možda nisu ni znali da ga posjeduju. Dragi naš učitelju i kolega, hvala na svemu i nek Vam je sretno u mirovini – „Odmori se, zaslužio si!“

*Intervju osmislili i pitanja postavili: članovi Novinarske skupine  
Odgovarao: Đorđe Stanisavljević, učitelj Likovne kulture  
Intervju uredila: Božica Filipović Veg, nastavnica  
Fotografije: Božica Filipović Veg, nastavnica*



## PROJEKTNASTAVA I MOBILNOSTI

Ovim člankom želimo vas upoznati s pojmom projektne nastave, mobilnosti te realiziranim projektima u kojima su sudjelovali učitelji naše škole, a koji služe proširivanju znanja i iskustva, kako učiteljima, tako i učenicima na interesnim područjima. Jedan od takvih dostupnih projekata i programa zove se Erasmus+, u kojem su sudjelovali i sudjeluju naši učitelji: Martina Grundler Hrala, učiteljica povijesti te Slaven Mađarić, učitelj fizike. Projektima nešto drukčijega karaktera bavi se naš učitelj informatike, Vladimir Bičanić, o čemu možete čitati u nastavku teksta.

Erasmus+ omogućuje provedbu programa EU u području znanosti i obrazovanja te osposobljavanja mladih u RH. Postoje 3 ključne aktivnosti unutar Erasmus: prva aktivnost su mobilnosti u svrhu učenja za pojedince te projektne mobilnosti. Drugu čine suradnja za inovacije i razmjenu dobre prakse te strateška partnerstva. Treća aktivnost je podrška reformi politika. Treba napomenuti kako je i eTwinning, u čijim aktivnostima naša škola prednjači, jedan od dijelova Erasmus+ programa.



Kako našu učiteljicu Martinu „dijelimo“ s Osnovnom školom Josipa Kozarca Slatina, koja aktivno sudjeluje u 3 Erasmus+ projekta, uključena je ondje u projekt „We little XXI century explorers... ready to mape and code our territory“ („Mi smo mali istraživači 21. stoljeća... spremni za mapiranje i kodiranje našeg teritorija“). Zamolili smo ju da nam malo opiše što u sklopu tog projekta radi s učenicima i podijeli s nama fotografije s lijepih putovanja.

Učiteljica Martina nam je pojasnila: *projektu je cilj istraživanje poznatih i nepoznatih lokacija našeg zavičaja kako bismo što bolje upoznali svoj teritorij. Često se divimo mjestima u stranim zemljama, a zaboravljamo da i mi imamo lokacije povijesnog i umjetničkog značaja. Dakle, učenici postaju mali istraživači i traže takve lokacije i objekte, te uz pomoć mještana, pisanih tragova, ali i interneta, rekonstruiraju povijest tih mjesta i, kao mali geografi, slijede*

*stare i nove puteve te zahvaljujući tehnici „kodiranja“ kreiraju papirne i digitalne karte.*

*Drugi, ambiciozniji dio ovog projekta, ali i najzanimljiviji zbog edukacijskog rasta i osobnog razvoja učenika je pismeno i digitalno mapiranje uporabom tehnika „kodiranja“. Kako živimo u vrijeme kada se djeca igraju igračkama koje ne razvijaju kreativnost, želimo uvesti „računalno razmišljanje“. Učeći „kodiranje“, lakše će se suočiti s kompleksnim problemima, naučiti će kako ih promatrati sa znanstvenog stajališta, jasno će znati što i kako nešto učiniti. Okruženje ćemo gledati kao „veliku knjigu“ i, na direktan i zanimljiv način, pobudit ćemo u našoj djeci svjesnost o kulturi i povijesti, ali i „računalno razmišljanje“.*



*Projekt je namijenjen učenicima od 1. do 6. razreda koji putem projektnih aktivnosti razvijaju svjesnost o teritoriju: povijesti, umjetničkim izvorima i turističkim potencijalima, otkrivaju zaboravljene umjetničke predmete, koriste IKT alate i internet kako bi učili kritički i svjesno, uče računalno mišljenje kako bi razvili logičke kompetencije i kapacitet za rješavanje problema na kreativan i učinkovit način, koriste software i programske alate: Scratch, Blockly, Padlet platformu, ali i uče strani jezik jer je glavni jezik komunikacije engleski.*

*Projekt provodi osnovna škola iz Monrealea na Siciliji, a partneri su još i jedan dječji vrtić u Litvi,*



*jedna osnovna škola iz Poljske te OŠ J. Kozarca iz Slatine. Do sada su provedene dvije mobilnosti: prva u Monrealeu na Siciliji u studenom 2018.*

*god., gdje smo razgovarali o smjernicama za rad i koordinatrica nam je dala zadatak za svaku školu. Tako je škola Josipa Kozarca*



*postala glavna za plan diseminacije, što znači da moramo ideje, aktivnosti i sve vezano uz naš projekt širiti dalje na lokalnu, čak i regionalnu razinu.*

*Za vrijeme petodnevnog posjeta Monrealeu obilazili smo učenike na nastavi te su nam pokazivali na koji način veći rade na projektu i, koristeći mogućnost vježbanja engleskog jezika, postavljali su nam pitanja različite tematike. Ne treba posebno objašnjavati kako smo izazvali najviše interesa upravo zbog uspjeha naše nogometne reprezentacije na SP u Rusiji. Djeca su nas i na ulicama pozdravljala i vikala: „Mandžukić! Juventus!“ i sl.*

*Sljedeća je mobilnost održana u Slatini u travnju ove godine. Moram priznati kako se svi učitelji jako angažirali da bi posjet partnera prošao što ugodnije. Osmislili smo radionice s učenicima za uvid u rad na projektu, predstavili istraživačke radove o našim dvama izabranim spomenicima, vodili ih u posjet Zagrebu, pustari Višnjica te smo imali prijem kod slatinskog gradonačelnika. Obišli su i crkvu sv. Josipa i Zavičajni muzej, a između ostalog, održani su i sastanci s daljnjim smjernicama rada. Partneri su ostali zatečeni količinom znanja engleskog jezika i stupnjem računalne pismenosti naših učenika.*

*Najveća nagrada za naš trud i dobrodošlicu bio je njihov osmijeh i veliko hvala dok su se vraćali kući. Postali smo svjesni da, iako vrlo maleni, imamo štošta ponuditi.*

*Što na kraju mogu reći? Definitivno mi je omogućen razvoj na osobnom planu jer, iskreno, kada bi jedna učiteljica povijesti vježbala kodiranje u igrici Scratch? Nadalje, upoznala sam divne ljude i dobila djelić uvida u njihovu kulturu i način života. Posjet Siciliji bio je prekrasan i upravo se spremam na novu mobilnost u Litvu, gdje ću osobno upoznati dio baltičkog načina života. S druge strane, uvidjela sam kako se u kontinentalnom dijelu zemlje nemamo čega sramiti. Obično stranci >*





naspomen Hrvatskem islenaljepoteJadranskog mora i dolaze s visokim očekivanjima. No, na kraju ipak odlaze s osmijehom i zadovoljstvom jer razoružavaju ih naše gostoprimstvo, krajolik, djeca koja su toliko sposobna i pametna da partneri ostaju bez riječi gledajući kako im objašnjavaju svoje uratke na stranom jeziku. Dive se našim školama i kreativnosti učitelja koji se brinu o uređenju istih i zato kategorički mogu reći da nije trava uvijek zelenija u tuđem dvorištu.

*Martina Grundler Hrala, učiteljica povijesti*

Ukoliko još niste uvjereni: a) kao učitelj – da želite i sami sudjelovati u ovom tipu projekata i mobilnosti, b) kao učenik – da mislite da je to previše posla i da nije moguće, c) kao roditelj – da smatrate kako je to preopasno, prenaporno, pre, pre... za Vaše dijete, nastavite čitati.

Slijedi opis projekta iz cipela našeg nešto manje rječitog, ali ne manje stručnog, učitelja fizike, Slavena. Njega, kao i brojne druge učitelje naše škole također „dijelimo“ s još jednom školom, a to je OŠ Mikleuš i upravo je ondje učitelj započeo svoj Erasmus put, još prije nekoliko godina dok je to bio Comenius. Comenius je također obuhvaćao predškolski odgoj, osnovno i srednje obrazovanje, a ciljevi su promicanje svijesti o raznolikosti europskih kultura međusobnom suradnjom škola i vrtiča diljem Europe, poticanje osobnoga razvoja i slično. Sudjelovanjem u ovom programu poboljšava se kvaliteta školskog obrazovanja, omogućuju se i potiču mobilnost i učenje jezika. Comenius je



naslijedio Erasmus+ program koji je zamijenio 7 postojećih programa iz generacije 2007. – 2013. Prvi se put uvodi i podrška području sporta.

Učitelj Slaven ovim je načinom učenja i stručnog usavršavanja te razmjenom iskustva krenuo još 2013. godine kao koordinator projekta, a dosad je skupio popriličan broj lijepih fotografija stranih zemalja, ako ništa drugo.

Od njega saznajemo sljedeće: 2013. godine prijavili smo se na projekt pod nazivom ICT-based Educational Application for Mathematics. Projekt je ocijenjen kvalitetnim te nam je odobreno 22500 € od strane Agencije za mobilnosti i programe EU za provedbu toga projekta. Potprogram na koji je škola prijavila svoj tim zove se Comenius multilateralna školska partnerstva (Program za cjeloživotno učenje). Sredstva koja se odobre namijenjena su prvenstveno za provedbu mobilnosti. Mobilnosti podrazumijevaju putovanja učitelja i stručnih suradnika u zemlje partnere. U ovom projektu to su bile zemlje: Rumunjska, Bugarska, Njemačka, Italija i Turska.

U listopadu 2013. g. provedena je prva mobilnost u turski grad Silifke. Ondje su članovi tima mogli slušati o obrazovnim sustavima ostalih zemalja te smo održali prvu ICTeam konferenciju kojom smo predstavili školu i državu iz koje dolazimo.



Na drugoj smo mobilnosti (od planiranih 6), koja se održala od 7. do 11. travnja 2014. g., kao predstavnici OŠ Mikleuš bili u posjetu školi Goetheschule iz Wetzlara. Ondje smo predstavili vlastite multimedijske materijale za nastavu matematike. Pokazali smo i rezultate istraživanja o učestalosti uporabe informacijskih i komunikacijskih tehnologija te obrazovnog softvera u školama.

U travnju i studenom iste godine održane su treća i četvrta mobilnost, prvo u Rumunjsku u grad Botosani, a zatim smo putovali u školu Oreste Del Prete iz Save (Italija). Uz ostalo, upoznali smo neke lokalne običaje, kulturu te su nas primili predstavnici lokalnih vlasti.

Na sljedećoj mobilnosti posjetili smo i Grčku, točnije jednu osnovnu školu u Kozaniju, odredili buduće aktivnosti projekta do 2020. g., upoznali



tradicionalna grčka jela i kulturu, posjetili neke od znamenitosti i ustanove mjesta, a dobili smo i uvid u grčki obrazovni sustav.



Ove smo godine upoznali i školu Luben Karavelov iz Burgasa, Bugarska, a ta je mobilnost posebna po tome što uz učitelje idu i učenici. Predstavili smo svoje materijale za nastavu njemačkoga jezika, a zatim upoznali bugarsku dječju književnost, ples i glazbu.

Na pitanje učitelju Slavenu kako je ovakvo iskustvo djelovalo na učenike, odgovorio je: Učenici su primjenjivali programe dinamičke geometrije, tablične kalkulatora i PowerPoint prezentacije, a samostalan rad učenika na računalu i zajedničko uočavanje nekih zakonitosti pomoću računala u nastavi, potaknuli su učenike da i kod kuće provjere neke zakonitosti matematike. Učenici su nakon ovog tipa sata i vizualnog prikaza bili zainteresiraniji za predmet.

*Slaven Mađarić, učitelj fizike*

No, da ne biste mislili da postoje samo Erasmus+ projekti i mobilnosti, evo dokaza da to nije tako. Naš učitelj informatike, Vladimir, pronašao je nešto za sebe i svoje učenike.

**PROJEKT „ICT4SCF“**



Realizacija projekta „ICT4SCF“ zamišljena je u osmišljavanju i realizaciji novih kurikula, obrazovanju učitelja u području engleskog jezika i informatike, nabavljanju nove informatičke opreme i studijskom putovanju u Finsku i Njemačku. Projekt „Informatička znanja za uspješnu i kreativnu budućnost“ (ICT4SCF) sufinanciran je sredstvima Europske unije iz Europskog socijalnog fonda u vrijednosti od 204.224,23 eura te je kao glavni cilj imao implementaciju novorazvijenih informatičkih kurikula u četiri osnovne škole iz Zagreba i Slatine. Kurikuli su temeljeni na formuliranju >





## RADOVI



novih ishoda učenja nastavnog predmeta informatike koji su nastavnici realizirali u sklopu izvannastavne aktivnosti "Od bita do robota", a pokrivale su sadržaje LOGA - programskog jezika, Inkscapea, Robotike i WordPressa. Novoizrađeni kurikuli tiskani su u priručniku "Od bita do robota".

Svih pet škola, partnera projekta, dobilo je vrijednu informatičku opremu, kompletno opremljenu informatičku učionicu te ulaganje u ostale učionice škola koje su bile bez računala i projektora. Studijsko putovanje uključivalo je posjet dvjema osnovnim školama u Helsinkiju (Finska) te upoznavanje tamošnje kulture i obrazovanja - posjet školama, gradskoj knjižnici, multimedijском centru, uredu gradonačelnika, odjelu za prosvjetu... Posjetio se i najveći informatički sajam



na europskom tlu - CEBit u Hannoveru (Njemačka), gdje smo imali prilike vidjeti napredak tehnologije te što bi se od toga moglo implementirati u nastavu (hardver

i softver).

Jedna od aktivnosti projekta bila je i edukacija namijenjena proširivanju znanja iz područja informatike i engleskog jezika.



Organizirane su radionice i predavanja, a polaznici su bili svi učitelji škole. Izrađen je i portal za učenje na daljinu, eškola ([www.e-skola.com.hr](http://www.e-skola.com.hr)), na kojemu učitelji i učenici mogu objavljivati svoje digitalne sadržaje za učenje ili uratke koji su produkt rada izvannastavne aktivnosti.

*Vladimir Bičanić, učitelj informatike*

Ako, pak, još uvijek niste sigurni želite li sudjelovati u ovakvim projektima, proširivati svoja znanja, iskustva i prijateljstva te suradnju s kolegama diljem Europe, sjetite se da to vašim učenicima ili djeci predstavlja nezaboravno iskustvo te neprocjenjivo utječe na njihov odgoj i obrazovanje. Promotrite samo lica učenika na priloženim fotografijama s putovanja jer slika govori tisuću riječi. Pridružimo se projektnoj nastavi i mobilnosti: neka granice država ne budu granice našeg znanja i sposobnosti.

*Tekst uredila: Božica Filipović Veg  
Fotografije: Martina Grundler Hrala, Slaven Mađarić, Vladimir Bičanić*



*Ivona Pipek, 8. r.*



*David Terek, 6. r.*



*Ivona Pipek, 8. r.*





UČENIKA-ČLANOVA FOTOGRUPE „NAZORI“



Ana Križetić, 7. r.



Mia Orlič, 7. r.



Kristijan Škrnički, 5. r.



Marija Škrnički, 5. r.



Kristijan Škrnički, 5. r.



Marija Škrnički, 5. r.



Ivana Habuš, 7. r.



Martina Nikić, 5. r.



Mia Orlič, 7. r.



Ivona Pipek, 8. r.



Ana Križetić, 7. r.





**Renato Lukaček, 8. r.**



**Sandra Četa, 8. r.**



**Izabela Štimac, 8. r.**



**Filip Nikić, 8. r.**

## Anubisov dijamant

Postoji legenda o Anubisovom dijamantu, zvanom i Crni dijamant. Mnogi su pokušali doći do tog dijamanta, ali oni koji su otišli, nisu se vratili.

Skupiše se tako tri prijatelja i dogovore se da će razotkriti legendu Crnoga dijamanta. Zvali su se Bagi, Mirkec i Ivan. Legenda kaže da moraju naći crnu ribu rijeke Nil. Ispred rijeke pojavi se Anubisov duh i kaže im: „Crna riba je svugdje i nigdje“. Potom je nestao, a troje prijatelja nesigurno kroče u rijeku Nil. No, ribe nigdje na vidiku. Gazili su rijekom. Ivan zatim stane na ribu i zapuše snažna pješčana oluja. On to nije očekivao pa je pao u rijeku. Dok je Mirkec tražio Ivana, Bagija je netko oteo. Ivan se uspio otarasiti crne ribe koja ga je vukla na dno, a Mirkec mu je pomogao. Ribu su uhvatili i poslali je ispeći na vatri. Bili su zabrinuti za Bagija. Mirkec je mislio da je odveden u obližnju oazu. U ribi su pronašli ključ Kleopatrine piramide, piramide najjače vladarice Egipta u povijesti. Za Bagija nisu čuli već dva dana. Krenuli su u oazu da ga spase. Vidjeli su faraona Ramzesa kako drži Bagija u kavezu. Prikrali su mu se iza leđa. Mirkec ga je udario svojom srećonošom, „Kamenom“. Ramzes je pao na pod i oslobodili su Bagija. Poslali su prema Kleopatrinoj piramidi. Čekala ih je vruća pustinja. Uspjeli su se probiti kroz pustinju i doći do piramide.

Kada su došli do piramide, ispred njih pojavio se Anubis i rekao im: „Uzmite ovaj dijamant u znak pobjede. Meni dajte ključ i sve ovo zaboravite.“ Pristali su i svi su se sretno vratili kući.

*Alen Smiljanić, 6. razred*

## Bakino srce puno ljubavi

Moja se baka zove Ruža. To joj ime baš dobro pristaje jer je dobra kao cvijet i mislim da je najbolja baka na svijetu. Brinula se za mene od mog rođenja, i još je uvijek tu za mene kada ju trebam, premda je već vrlo stara. Baka me neizmerno voli i uvijek pazi da me ne povrijedi. Kada je djed umro, bila je uz mene i tješila me. Uvijek se nečega odricala za mene i moju obitelj. Kada sam bila vrlo malena, svakoga sam dana bila kod nje, ali otkako sam krenula u školu, nisam više imala toliko vremena da ga provodim kod nje, no ona to razumije. Uvijek je bila ponosna na mene i moj uspjeh, pa i onaj najmanji. Uvijek je uz mene kada mi je teško, nastoji me oraspoložiti i ohrabriti.

S bakom provodim većinu svog slobodnog vremena. Kao malena, sjećam se, za lijepog vremena, s njom sam znala brati gljive po šumi. Jednom sam se čak, kada sam imala četiri godine, dok je moj tata spavao, iskrala iz kuće kroz prozor kuhinje kako bih mogla otići k njoj. Mislim da to najbolje dokazuje moju neizmjernu ljubav i sklonost prema njoj. Jako volim svoju baku i voljela bih da još dugo živi i bude uz mene.

*Martina Nikić, 5. r.*

## Priča o Gradu

Nešto se čudno događa s Hrvatskom. Mislim da će nas napasti, a ja ću onda prvi stradati. Hmm... Ovo nije dobro! Napadnut sam. Ali zašto ja od svih gradova? Vidio sam branitelje kako se bore, jadne civile kako bježe... Ubijeni su. Bilo je teško gledati to. Gađali su me i patio sam, ali pokušavam biti što čvršći. Plakao sam koliko su me razarali. Civilni su masovno ubijani. To je nemoguće gledati. Branili su me do zadnje kapi krvi, a oni su samo dolazili i dolazili i sve me više razarali.

Htio bih im pomoći, ali ne znam kako. Ne razumiju me, a ne mogu se kretati. Nisam mogao trpjeti kako muče te jadne i nedužne ljude. Jako sam se bojao! Past ću! Ali držim se i dalje. Granate su i dalje padale, njih stotine na dan. Patnja i samo patnja. Ubijali su sve na svom putu, čak i novorođenu djecu, jadne, malene. Na medijima se samo o meni pričalo. Svi su rekli da ću pasti. Toliko sam se bojao da sam plakao kao mala beba.

I nakon dugo vremena, puno proživljenih udaraca... Pao sam. Cijela je Hrvatska bila žalosna. No, Hrvati se nisu predali. Borili su se da me oslobode i da pobijede. Nakon pet godina ratovanja, pobijedili smo. Oslobođen sam! Nastala je nova zemlja – Hrvatska.

*Filip Nikić, 8. r.*



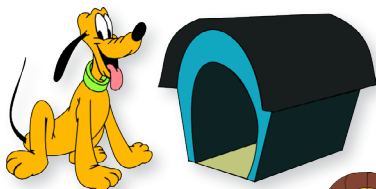


Radovi izvannastavne aktivnosti Inkscape

Ove godine malobrojna ali vrijedna ekipa s Inkscape-a, osim samostalnih uradaka (vektorskog digitalnog crteža) pozabavila se i kolaboracijskim projektima gdje je više učenika crtalo pojedine segmente a zatim smo kreirali "cjelinu". Najuspješnije ovogodišnje uratke pogledajte ispod!



Ivona Pipek, Sadra Četa, Mislav Juršik i Patricia Grabrovec, 8.r.



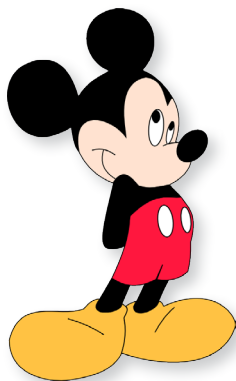
Mislav Juršik, 8. r.



Patricia Grabrovec, 8. r.



Ivona Pipek, 8. r.



Patricia Grabrovec, 8. r.



Ivona Pipek, 8. r.



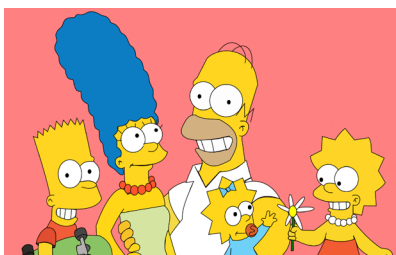
Mislav Juršik, 8. r.



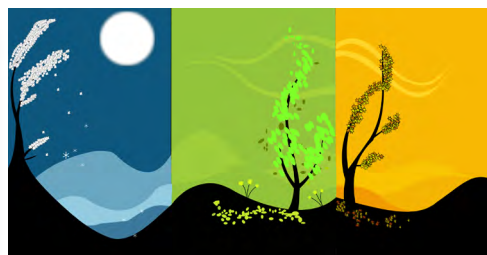
Sadra Četa, 8. r.



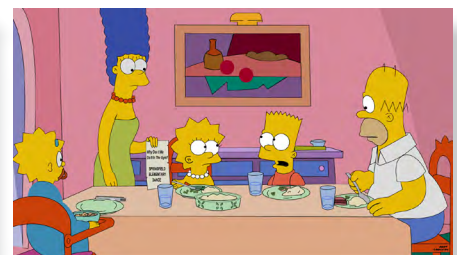
Patricia Grabrovec, 8. r.



Mislav Juršik, 8. r.



Patricia G. - Mislav J. - Ivona P., 8. r.



Ivona Pipek, 8. r.



## Skoro su me oteli

Moju Jednog sam dana putovao u Egipat sa svojim roditeljima. Tamo sam upoznao faraona koji je živio u velikoj piramidi uz rijeku Nil. Faraon je bio jako dobar prema meni i posudio mi je devu da upoznam pustinju. Uputio sam se u pustinju na devu Tomislavu. Vidio sam neke ljude i mislio sam da mi mogu reći neku rutu. Prilazio sam im, ali mi je dječak rekao da ne idem tamo jer su tu otmičari.

Odmah sam se uputio u drugom smjeru. Okrenuo sam se i vidio da su otmičari krenuli za mnom. Tomislav je išao najbrže što je mogao, ali svejedno su nas prestizali. Naišli smo na ogromnu gustu oazu i sakrili se u jedan poveći grm. Otmičari su me tražili po oazi. I prošli su nekoliko puta pokraj grma u kojem sam bio, pogledali u njega, ali me nisu primijetili.

Nakon nekog vremena izgubio sam ih iz vida pa sam mislio da su otišli svojim kućama. Uputio sam se natrag k faraonu, a kada sam prošao pored njih, odmah su krenuli za mnom. Tomislav je pri velikoj brzini iskopao rupu u pijesku. U jednoj sam rupi vidio da nešto sja. Bio je to dijamant. Dao sam ga otmičarima da me ostave na miru. Vratio sam se k faraonu. Slavili smo što sam došao živ i zdrav i što se nije dogodila otmica.

Matija Kribl, 6. r.

## Upoznao sam Velog Jožu

Danas krećem na svoj zasluženi godišnji odmor. Krećem za tri minute. Idem na aerodrom u Zagreb, na put do Švicarske, ali sada moram krenuti jer ću zakasniti.

Uspio sam se ukrcati u svoj avion. Pilot lijepo i sigurno upravlja avionom. Kada sam sletio, prvo što sam napravio bilo je razgledavanje grada. U gradu je sve bilo odlično. Stvarno je lijep. Onda sam krenuo u svoj novi stan. Pao je mrak pa ga nisam ni razgledao. Otišao sam u sobu i zaspao. Sljedećega dana pošao sam još razgledavati grad i sreo sam čovjeka koji već dulje vrijeme živi tu, ali se doselio iz Hrvatske. On me odveo k svom prijatelju, ali je rekao da ne smijem nikome reći. Odveo me k Velom Joži. On je div pa se mora skrivati po raznim uličicama u gradu. Odlučio sam mu pomoći. Živjet će u mom stanu dok mu ne nađemo novi dom. Jako smo se dobro slagali. Bio je jako dobar.

Nakon nekoliko dana uspjeli smo mu pronaći prelijepu kuću na selu, gdje ima još divova. On sada sretno živi na selu, a ja sam se vratio u svoju lijepu Hrvatsku.

Gabriel Kolembus, 6. r.



Matea Bistrović, 7. r.



Stjepan Sobol, 4. r.,  
PŠ Miljevci



Izabela Štimac, 8. r.

Crno je more  
Svijetli bijeli brod  
Čuj krik galeba

\*\*\*\*\*

Te suhe grane  
Što prema nebu strše  
Mole za ljeto

Leo Bračun

# HAIKU

Ispod oraha  
Težaci brišu znoj  
Uz posni kruh.

\*\*\*\*\*

Pčela rastvara cvijet  
I za tisuću latica  
Pauk isplete stijeg

Nikola Ladović

## Haiku radovi naših petaša

Stabla cvjetaju  
Sunčano ljeto stiže  
Igra nas zove

\*\*\*\*\*

More je toplo  
Valovi su veliki  
Sunce se smije

Marija Škrnički

Vjetar nosi list  
Pokušavam zaspati  
Jesen stiže sad

\*\*\*\*\*

Pčele zuje  
Sve je puno cvijeća  
Bit će meda

Kristijan Škrnički

Lete leptiri  
Na grani ptice cvrkuću  
Grana u cvatu

\*\*\*\*\*

Snijeg na zemlji  
Ja i moja noga  
Smrznuti u ledu

Kristijan Bilavčić

Stabla cvatu  
Na granama cvjetiči  
Sve je predivno

\*\*\*\*\*

Sunce sja  
Priroda je lijepa  
Zove na igru

Martina Nikić

Divlja čaplja  
Spava  
Spokojno, otmjeno

\*\*\*\*\*

Snivajuć  
Svjetlucanje zvijezda –  
Noćna kiša

Mihael Mandić





## Što je za mene tolerancija

Po mom mišljenju, tolerancija je moć koju mnogi ljudi nemaju, a drugi je promiču. Gledajući na filozofski način, ona je sposobnost prihvaćanja različitosti i puštanja ljudima da jednostavno normalno žive, bez osuđivanja zbog svojih različitosti.

Ja sam, barem se tako vidim, visoko tolerantna osoba. Poštujem sve i ne osuđujem, već objektivno sagledam. Posjedujem moć i pogled na svijet u kojemu su svi ljudi jednaki, bez obzira na spol, rasu, nacionalnu i vjersku pripadnost te stvari koje su nas nekada (a možda i danas) razdvajale i vodile u neprekidnu tamu i ponor ratova i sukoba žena i muškaraca, bijelih i crnih, Amerikanaca i Rusa, kršćana i muslimana... Sjetimo se križarskih ratova, prosvjeda u Chicagu za ženska prava, sufražetkinja, svjetskih ratova, govor Martina Luthera Kinga o njegovom snu i svih ostalih sukoba u ne tako lijepoj prošlosti.

Ružna istina je da su još uvijek (u 21. stoljeću!) neki ljudi podcijenjeni, što je nepravedno i neprihvatljivo. Ja odrastam u

društvu u kojemu je biti drugačiji pogano i ružno. lako nam neki govore da moramo imati svoje mišljenje u koje vjerujemo i da se moramo boriti za nj, oni to zapravo ne misle jer nikome nije lako pričati o teškim stvarima.

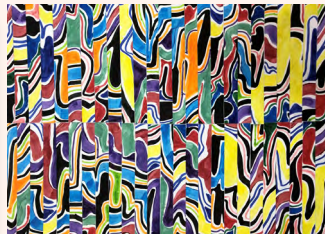
No, prihvaćanje svih ponašanja je zasigurno tolerancija? Nije! Ne možemo i ne smijemo biti tolerantni prema ljudima koji lažu, krađu i ubijaju. Tolerancija je nešto što trebamo tražiti i u to vjerovati. U ovom nepravednom i pokvarenom svijetu moramo se probuditi i glasno zastupati toleranciju. Trebamo težiti pravdi i pronalaziti herojske kreposti svuda. Ako se ne budemo borili za toleranciju, kakva će nam biti budućnost? Gdje ćemo stići ako budemo zatupljeni?

Ovaj se svijet ipak mijenja, pa tako i ljudi. Sve više pojedinaca prima toleranciju u zagrljaj i ugošćuje ju u svoje domove i duše i počnu se boriti za nju jer ona postane dio njih.

Izabela Štimac, 8. r.



Ana Dejak, Mala škola



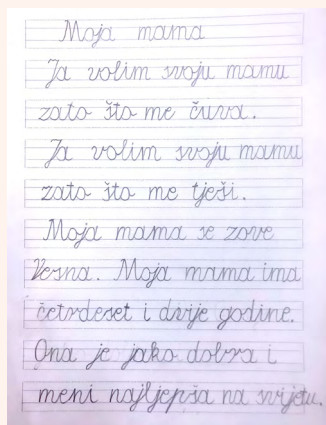
Mateja Podolski, 7. r.



Antonio Bilavčić, 7. r.



Monika Nikšić, 7. r.



Tomislav Škrnički, 1. r.



Dario Stojanović, 3. r.



Ana Jakočić, 1. r.



Marija Škrnički, 5. r.

## Moja tvornica čokolade

Šef sam tvornice koja proizvodi čokoladu. Nisam bogataš, tako da sam morao štedjeti kako bih kupio tvornicu. Bila je u lošem stanju, zato se sada moram truditi kako bih nadoknadio novac koji sam potrošio.

Moj radni dan počinje oko šest sati, a prvo što napravim kada izlazim iz kuće je razvoženje proizvoda. Uvijek imam ostatka čokolade pa njime nahranim siromahe. Tvornica je u Zadru pa radnici imaju organiziran prijevoz koji ih doveze na posao i vrati ih kući. Nisam strog prema radnicima jer su marljivi i dobri jedni prema drugima. U mojoj tvornici vlada mir i veselje. Nitko se ne boji niti se svađamo. Radnici imaju pauzu svaka dva sata i to im odgovara. Veselje se neprekidno povećava, a glazba ih cijelo vrijeme opušta. Ponosan sam jer sam od vrlo loše tvornice napravio carstvo čokolade.

Kristijan Škrnički, 5. r.



## Šašavo proljeće k meni dolijeće

Dok se budim ptice na prozoru mi pjevaju.  
Svakoga dana novu melodiju stvaraju.  
Proljeće u mom mjestu odiše  
i sve samo na cvijeće miriše.

Na nebu ptice u letu vidim,  
njima na krilima zavidim.  
Na šarenu livadu pogled mi pada,  
više mi nije bitno gdje ni kada.

Samo lijepo i šareno cvijeće vidim  
i bojama proljeća se divim.  
Sve su te boje  
zaigrale srce moje.

Proletne kiše  
ispiru tugu s moje duše.  
Ponovo uživat ću moći  
u svakoj proljetnoj noći.

*Mia Orlić, 7. r.*

## Sreća

Ja sam Sreća.  
Živim u svim ljudima.  
Kod nekih se vidim, ali kod nekih sam skroz  
u dubini.  
Ja sam uvijek sretna i nasmejana.  
Ljudi vole kada su sretni, a volim i ja.  
Samo, jako sam tužna kada vidim da netko  
plače ili nije dobre volje.  
Tad sam jako tužna.

*Hana Kribl, 4. r.*

## Čokoladna tvornica

U gradu Slatini postoji jedna tvornica  
čokolade. Zove se Čokoladna tvornica. Ja bih  
u njoj jako volio raditi i jesti čokolade. Mislim  
da ću se zaposliti u njoj.

Došao je i taj dan. Uživao sam praveći  
čokoladu, i to s lješnjacima. Tamo su veliki  
strojevi iz kojih izlaze neodoljivi mirisi.  
Također sam predložio da napravimo  
čokolade za siromašnu djecu. Složili su se  
i počeli smo praviti čokoladu. To su čula  
siromašna djeca i bila su jako sretna. Kad  
su čokolade bile gotove, podijelili smo im,  
a oni su uživali. Pozvali smo ih da vide kako  
nastaje čokolada. Bilo im je zabavno.  
Svi su kupovali čokoladu od nas, a i mi smo  
bili sretni jer smo uspjeli. Slatinu zbog nas  
sada zovu Grad Čokolade.



*Nikola Ladović, 5. r.*



*Ana Marija Gorički, 3. r.*



*Marija Škrnički, 5. r.*



*Marko Skovračin, 3. r.*



*Mateja Podolski, 7. r.*



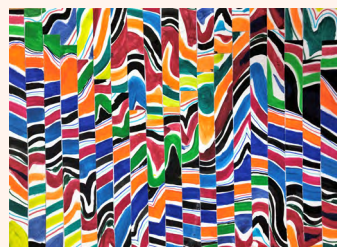
*Hrvoje Palčić, 7. r.*



*Klara Peček, Mala škola*



*Marko Žiga, 1. r.*



*Mia Orlić, 7. r.*



*Ana Marija Gorički, 3. r.*



*Dominik Krížetić, 1. r.*





## Kasna jesen

U maglenom plaštu, ušla sam kroz bašču u selo.  
Prošla sam pored lijeha koje sam srdačno pozdravila.  
Ljudi su me našli ispod snuženih streha s kojima sam razgovarala.  
Lišće je drhtalo od straha i padalo s grana od mojega daha.  
Sakrila sam se u dimnjak i dozivah zimu da dođe jer ja moram dalje.

*Hana Kribl, 4. r.*

## Moja majka

Moja majka ima smeđe oči, veliku dušu i puno ljubavi za mene, mog bracu i seku. Ona je jako pobožna i ja znam jako puno svetih pjesama. Možda se pitate kakve veze ima to što ja znam puno svetih pjesama, s mojom mamom? Zato što ona stalno sluša svete pjesme. Pjeva pjesme dok radi, uspavljuje Antu, dok se igramo, dok je u crkvi i kada je sretna. Moja je majka bolja od Kolinde Grabar-Kitarović.

*Ivan Peček, 2. r.*

## Zbogom, osmaši, učitelji i moja školo!

Osmi je razred tako brzo stigao. Već smo osam godina zajedno. Ove se godine rastajemo sa školom, učiteljima i prijateljima koje ćemo zauvijek pamtili.

Nikada nisam razmišljao o našem rastanku, ali je, nažalost, stigao. Imali smo lijepih trenutaka zajedno. Naravno, nekad je bilo i svađe, ali znajte da smo mi najbolji osmi razred koji je bio u ovim učionicama i hodaio ovim hodnicima. Mnogi će nas učitelji pamtili po raznim nepodopštinama koje smo izvodili svaki dan. Bilo je uspona, ali i padova koje smo uvijek prebrodili i išli dalje. Mi smo razred koji je promijenio puno razrednika i učitelja, ali znajte da smo ih sve poštovali i voljeli kakvi god bili. Naše uspomene pamtili ću do kraja života. Naše izlete, borbu s ocjenama, koju smo, unatoč svemu, dobili. I sada nam je ostalo tako malo zajedno. Trebamo to iskoristiti kako treba, bez svađa. Nadam se da ćemo svi postići što želimo u životu.

Još samo nekoliko tjedana do našeg rastanka. Nikada vas neću zaboraviti! Nadam se da ćemo se jednom svi sresti i dobro ispričati. Zbogom, svima!

*Renato Lukaček, 8. r.*

## Nemojte reći majci

Moja je baka najbolja na svijetu. Ona je stara, ali koliko god bila stara, meni je najbolja. Pruža mi najviše ljubavi. Možda i više od majke, ali to majci nemojte reći!

Kada dođem k baki, ponudi me slatkišima. Ljeti idem k njoj pomoći joj raditi neke poslove. Ne voli se svađati i često se moli.

Jednom su baka i moja obitelj pošli u crkvu i ondje smo dobili papiriće. Svi smo se potpisali na njih jer osobi koju izvučemo bit ćemo anđeo čuvar i moliti za nju. U crkvi je bilo puno ljudi, a od svih njih baka je izvukla baš mene. Rasplakala se jer nije mogla vjerovati.

Baka je u životu doživjela i mnoge patnje. Njezin je muž mrtav pa je od tada malo tužnija nego prije. Često ju uveseljavam kada plače. Prema meni se ponaša lijepo. Malo se bojim kada baka umre, kako ću bez nje? Volio bih da baka ne može umrijeti. „Baka neće umrijeti“, govorim sam sebi jer nekada zaplačem zbog nje. Volim baku, a i ona mene jer naša srca su puna ljubavi, a ljubav pobjeđuje i najtužnije stvari.

*Kristijan Bilavčić, 5. r.*



*Dario Bilavčić, 2. r.*



*Vanesa Jelenić, 4. r.*



*Ivan Sirovica, 7. r.*



**Dora Sobol, 1. r., PŠ Miljevci 1. r.**



**Ivona Pipek, 8. r.**



**Filip Nikić, 8. r.**



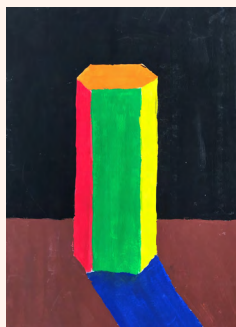
**Iris Krznarić, 3. r.**



**Kristijan Škrnički, 5. r.**



**Petra Šoić, 2. r.**



**Ana Križetić, 7. r.**



**Leon Mandić, 3. r.**



**Tena Bužonja, 2. r.**



**Kristina Matijević, 8. r.**

## Zašto volim ljeto

Ljeto volim zato što idem na more. Zanimljivo mi je tražiti školjke. Najviše mi se sviđaju plivanje i ronjenje jer mogu vidjeti ribe, rakove i morsku travu. Veseli me sunce i mirisno cvijeće šarenih boja.

*Lana Lukić, 2. r.*

## Slikar proljeća

Ja sam slikar proljeća. Volim slikati vodenim bojama. U proljeće volim slikati zato što mogu biti na zraku i jer mogu slikati okoliš. Slikam raznim bojama: veselim, vedrim, toplim, bijelim, žutim, plavim i zelenim. U proljeće najviše slikam: životinje, cvijeće, potoke, pčele, stabla, bumbare, vjeverice i bubamare. Volite li vi slikati proljeće? Ako volite, mislim da ste onda pravi slikar i pol'.

*Marko Skovračin, 3. r.*

## Život „na sniženju“

Siromaštvo u svijetu ne bi trebalo postojati. Svaka država siromasima treba pružiti pomoć, da svatko ima novca prehraniti sebe i svoju obitelj. Jedna afrička obitelj živi siromašno i nema dovoljno novca za hranu, nego gladuje. Svi nose poderanu odjeću. Nemaju dovoljno novca da svojoj djeci kupe knjige za školu.

Tu sam obitelj upoznao kada sam putovao u Afriku na odmor sa svojom obitelji. Bio sam u obližnjem gradu pa sam primijetio siromašnog čovjeka kako leži uza zid trgovine koja je bila popularna ondje. Dao sam mu malo novca, koji sam imao u džepu. On mi se predstavio i rekao mi da živi u maloj kolibi izvan grada. Sljedećeg dana otišao u tu kolibu i ponio nešto hrane. Kada sam ušao, primijetio sam da ih je sedmero i da nemaju na čemu spavati. Imali su samo dvije deke i jedan stolić.

Moj odmor u Africi nije mogao trajati vječno pa sam se vratio kući. I dan-danas se uplašim kada shvatim da to nije jedina obitelj koja gladuje i bori se za život. Tužan sam kada vidim da svakoga ne zanima pati li netko svaki dan i da ne živi, nego preživljava.

*Josip Bukovac, 7. r.*

## Monolog Sreće

Ja sam Sreća. Živim u svim sretnim ljudima. Ljudi se prema meni odnose lijepo. Ja se prema njima odnosim još bolje. Vesela sam kad se netko smije, a tužna kad netko plače. Željela bih da svi na svijetu budu puni sreće.

*Josip Žiga, 4. r.*

## Proljeće u mom mjestu

Sve se budi iz zimskoga sna. Trava počinje rasti i poprima lijepu zelenu boju. Cvijeće počinje cvjetati u raznim bojama. Ptice cvrkuću i lete posvuda. Drveće pupa i cvjeta te stvara problem ljudima koji su alergični. Medvjedi i jazavci te mnoge druge životinje bude se iz zimskoga sna. Visibabe, jaglaci, ljubice, šafrani i cica-mace navještaju proljeće. Vjesnike proljeća ne treba brati. Oni su zaštićene biljne vrste.

*Matea Karl, 3. r.*

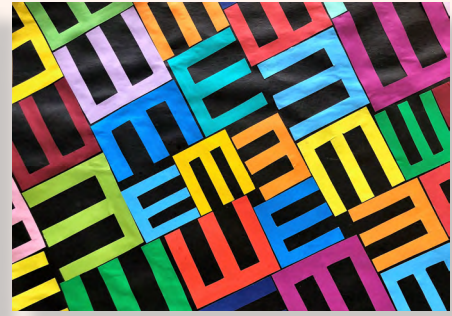




Tomislav Škrnički, 1. r.



Josip Žiga, 4. r.



Mateja Podolski, 7. r.



Filip Kustura, 4. r.



Ivan Peček, 2. r.



Kristijan Škrnički, 5. r.



Josip Žiga, 4. r.



Ana Križetić, 7. r.



Lara Dolovski, 4. r.,  
PŠ Miljevci



Dorotea Dolovski, 8. r.



Matea Karl, 3. r.



Deny Župan, 4. r.





## NP Plitvička jezera – svjetski biser hrvatskoga krša

Pogleda uprtih u danima oblačno i kišno nebo, 17. svibnja 2019. godine rano ujutro krenuli smo na dugoočekivani školski izlet. Cilj izleta bio nam je svjetski biser hrvatskoga krša, najposjećeniji, najveći i najstariji hrvatski NP Plitvička jezera.

Uz dobro raspoloženje, zabavu i pjesmu, putovanje je brzo prošlo. Plitvička jezera dočekala su nas zvukovima šumećih slapova, svježim planinskim zrakom i, naravno, neizbježnom gužvom turista iz svih krajeva svijeta.

Plitvička jezera sastoje se od 16 prekrasnih jezera modrozeleno boje povezanih šumećim slapovima. Slap koji oduzima dah je „Veliki slap“, visine 78 metara, gdje snaga vode i ljepota prirode čine sliku koja se pamti cijeli život.

Obilazeći Gornja i Donja jezera, gdje se voda s Gornjih

jezera prelijeva slapovima u Donja jezera, susretali smo ljude sa svih krajeva svijeta: Amerikance, Kineze, Korejce, Francuze... Šećući čarobnom ljepotom, uz jezera i slapove, preko drvenih mostića, vrijeme je brzo prošlo, baš kao što se voda neviđenom brzinom slijeva i prska niz slapove i stigli smo na kraj naše plitvičke pustolovine. Nakon nezaboravne šetnje uslijedio je dobar ručak u restoranu „Plitvički dvori“, koji nam je vratio energiju potrošenu dugotrajnim hodanjem. Pročišćena duha, napunjeni pozitivnom energijom i kupljenim suvenirima, >



## POSJET SLAVOSNKOJ METROPOLI

Učenici razredne nastave matične i područne škole u petak, 10. svibnja, posjetili su divan grad na Dravi – Osijek. Po dolasku u Osijek posjetili smo Dječje kazalište Branka Mihaljevića i nazočili kazališnoj predstavi „Uspavanka za miša“ koja nam se jako svidjela. Nakon predstave posjetili smo najstariji dio grada – Tvrđu i uživali u sunčanom danu na trgu, gdje smo se fotografirali pored Spenenika kugi. Tijekom boravka u osječkoj Tvrđi posjetili smo Muzej Slavonije i razgledali ga uz stručno vodstvo. Slijedio je nastavak razgledavanja grada: Promenada, baranjski mostovi, Trg dr. Ante Starčevića, zgrada Hrvatskoga narodnog kazališta... U samom centru grada posjetili smo i razgledali veliku i prekrasnu osječku konkatedralu sv. Petra i Pavla.







skrenuli smo kući. Put nas je doveo i do Turnja – simbola napada na Karlovac u Domovinskom ratu, a ondje smo razgledali postav Muzeja Domovinskog rata (tenkove, razna vojna vozila te zrakoplov). Bio je to lijep i nezaboravan izlet, prepun divnih uspomena i dojmljivih trenutaka.



Završit ću ovaj putopis riječima istraživača i akademika Ive Pevaleka: „Voda, jezera, slapova i šuma ima i drugdje, ali Plitvička jezera su samo jedna. Morate ih vidjeti.“

*Tekst: Izabela Štimac, 8. r.*

*Fotografije: D. Dolovski, V. Bičanić, L. Žubrinić, H. Kraljik*

Nakon šetnje centrom grada slijedila je, za sve nas, uzbudljiva vožnja kmpom na lijevu obalu Drave, odlazak do ZOO-hotela, gdje smo zajednički ručali. Zatim smo razgledali obližnji osječki Zoološki vrt koji je odvojen od grada i buke, pun zelenila i svježeg zraka, u kojem borave razne životinje. Poslije smo imali slobodno vrijeme za igru. U dogovoreno vrijeme okupili smo se oko autobusa te krenuli put škole. Tijekom vožnje natjecali smo se u kvizu znanja. Kući smo se vratili sretno i sigurno, s lijepim slikama iz slavonske metropole, Osijeka.

*Tekst: Hana Kribl, 4. r.*

*Fotografije: Marija Vencl i Lidija Medved, učiteljice RN*



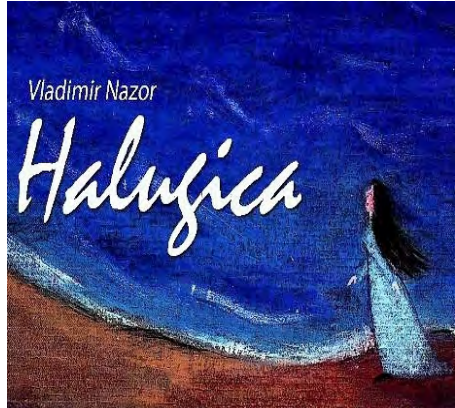




## Preporuka za čitanje

### Halugica, Vladimir Nazor

Ovo je pripovijetka o Halugici, djevojčici-sireni, koja u potrazi za istinom o sebi upoznaje razne osjećaje: sreću i ljubav, ali i veliku bol. Vladimir Nazor napisao je ovu pripovijetku o zabranjenoj ljubavi između



Halugice - kćeri mora i Jablanka - sina šume i kopna. Halugicu je spasio ribar Frane kada je išao loviti ribe. Jednoga dana, Halugicu su upoznali s Jablankom. Njih su dvoje osjetili neku toplinu oko srca. Nakon raznovrsnih događaja i pustolovina, Halugica otkriva da je sirena. Nedugo nakon toga sirene su je primile u svoje carstvo. No, tu je nastao problem jer se Halugica htjela vratiti u prvi svijet, a to nije mogla. Zbog njene nepromišljenosti, Jablanko je umro. Našao ga je ribar Frane, koji je s godinama oslijepio. Ribar je neutješno plakao, ali tu se više nije moglo ništa učiniti.

Ova iznimna pripovijetka potaknut će te da počneš razmišljati o životnim pitanjima. Pridruži se i ti Halugici te s njom proživljavaj njezine avanture. Sigurna sam da će te obuzeti razni osjećaji, kao i mene. Vrlo malo učenika pročitao „Halugicu“ kao cjelovito djelo, nakon što se upozna s djelićem priče iz čitanke u petom razredu, ali, vjeruj, ne znaju što propuštaju! Pridruži se i ti nekolicini koja zna Halugičinu i Jablankovu sudbinu.

Martina Nikić, 5. r.

## Školski biseri

### Koliko iznosi slanoća Jadranskoga mora?

38 g šećera u litri vode. (Točan odgovor: 38 g soli u litri vode.)

### Što je makroregija?

Uzgoj morskih organizama. (Točan odgovor: prostor koji je pod utjecajem makroregionalnog centra.)

### Mržnja prema Židovima zove se?

Antifeminizam. (Točan odgovor: antisemitizam.)

### Tko je autor hrvatske himne?

Dragutin Tadijanović. (Točan odgovor: Antun Mihanović.)

### Najnerazvijenija regija Europe je?

Afrika. (Točan odgovor: istočna Europa.)

### Što je sinteza?

Kad nema struje. (Točan odgovor: reakcija u kojoj nastaje novi kemijski spoj iz jednostavnijih spojeva ili iz elementarnih tvari.)

### Koliko traje menstruacija?

Cijeli pubertet. (Točan odgovor: od 3 do 6 dana.)

### Najvažnija djelatnost u Alpama?

Ribarstvo. (Točan odgovor: stočarstvo i zimski turizam.)

### Kako se zove Gajeva abeceda?

Azbuka. (Točan odgovor: gajica.)

### Osoba koja se u kazališnoj predstavi brine o izgledu i opremi scene naziva se:

krojačica. (Točan odgovor: scenograf.)

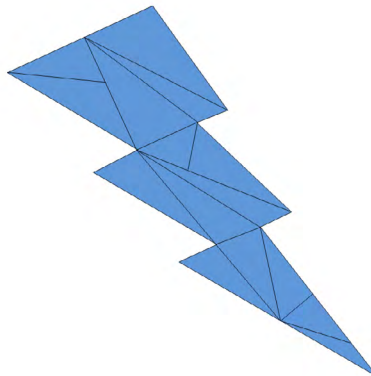
### Osoba koja se u kazališnoj predstavi brine o odjeći glumaca naziva se:

Redateljica. (Točan odgovor: kostimograf.)

### Što je po zanimanju bio Jančin muž Marko Labudan iz lektire „Breza“?

Tokar. (Točan odgovor: lugar.)

## Koliko trokuta vidiš?



Mateja Podolski, 7. r.

mi je zeleno, kao krošnja glava. Tjeram i alergije, da djeca budu zdrava.

Ljubičaste sam boje. I dječaci me vole. Stabljika moja malo bocka. Stres uklanjam bolje nego Rubikova kocka.

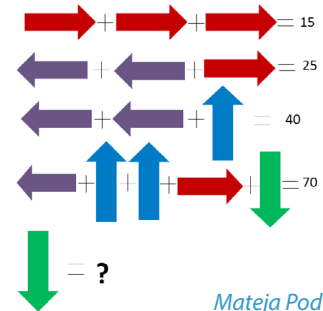
Zečevima ja sam glavno jelo. Dobar vid mojih je ruku djelo. Karoten mi boju daje. Tko me jede, taj se ne pokaje. Tko sam, što sam, brzo reci pa me kuhaj il' ispeci.

Žuta sam i slatka, u obliku mlađaka. Majmunima godim, dijabetičarima škodim. Magnezija i kalija sam puna, energiju dajem, ako sam u hladnjaku duže ti i trajem. Za ubode komaraca moja kora služi, a kad me usitniš, dobra sam i ruži.

Čuvamo ti srce i krvne žile. Osobito djeci mi smo jako mile. Od nas je lako rakiju načiniti, a možeš nas u hrani i desertu začiniti. Kažu nam da smo dobre za figuru, a najbolje idemo uz čokoladnu glazuru.

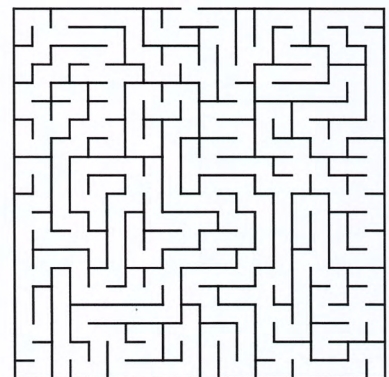
Zagonetke osmislio: Kristijan Škrnički, 5. r.  
Uredila: Božica Filipović Veg, nastavnica

## Matematička mozgalica



Mateja Podolski, 7. r.

## Pomozimo Ivani doći do škole!



Izabela Štimac, 8. r.





## Osmaši poručuju:

### Možemo naučiti letjeti!

Naučiti letjeti može samo onaj tko je uporan. Letjeti znači ostvariti svoj san i pronaći se u ovom ogromnom svijetu. A to ćete najprije uspjeti ako vjerujete u sebe. Tada, ono što želite, ostvarit će vam se.

Vjerujte u sebe! Ako sami u sebe ne vjerujete, nitko neće. Nemojte se bojati izreći vlastito mišljenje, ne žalostite se kada vam nešto ne uspije iz prvog pokušaja. Nije uspjelo iz prvog, ali hoće iz drugog, sigurno. Samo treba vjerovati i biti uporan. Sve počinje od vas, vaših misli i djela. I zato to iskoristite najbolje što možete. Razmišljajte pozitivno, shvatite svoju svrhu postojanja. Da, svatko je poslan s različitom zadaćom. Poletite najviše što možete, a možete visoko. Samo vjerujte i bit će vam

lakše. Poletite tamo gdje još nitko nije letio. Budite posebni. To će vam se isplatiti u životu.

Ne obazirite se na nečije komentare. Nekima se neće svidjeti vaši postupci, ali to nije bitno. Bitni ste vi sami sebi, a ne drugima. Gomila će vas ljudi usporavati u vašem letu, a malo će vas ljudi podupirati u tome. Zato se trebate izboriti za sebe i biti jaki. Jednom kad poletite, teško ćete pasti, samo to svoje znanje treba nadograđivati novim vještinama. Pokušajte! Pokušajte biti drugačiji. Pokušajte letjeti i vidjet ćete kako je dobar osjećaj. Kada jednom krenete, nećete moći posustati u ostvarenju svog sna.

Dorothea Dolovski, 8. r.

### Zbogom, osmaši, učitelji i moja školo!

#### Dragi osmaši!

Želim vam se zahvaliti na svemu: na prelijepim danima kada smo svi bili složni i sretni, ali i danima kada smo se svađali jer se danas tome zajedno smijemo. Neke od vas upozнала sam više, neke malo manje, ali mi svi jednako značite. Sve nestašluke koje smo zajedno radili nikada neću zaboraviti. Vi ste mi kao druga obitelj, osim što ovdje nema roditelja koji se brinu za nas, već to činimo sami. Toliko je uspomena! Svih se ni ne sjećam jer ih ima previše. Svatko od vas prirastao mi je srcu i vjerujem da će tako i ostati jer ne želim zaboraviti tih osam godina, koje će mi sigurno nedostajati kada se rastanemo.

Hvala vam na prelijepom prijateljstvu i trenucima ispunjenim smijehom i zabavom. Najbitnije: hvala vam što ste mi uljepšali dio života!

#### Dragi učitelji i školo!

Hvala što ste mi dali znanje i što sam svake godine naučila sve više novih stvari. I još uvijek učim. Niste mi baš svi toliko dragi, ali vam ipak hvala. Uvijek ste nam govorili da budemo uporni kako bismo došli do svoga cilja.

Školo, nedostajat ćeš mi! U ovih osam godina postala si mi drugi dom. Možda smo generacija koja je još uvijek djetinjasta i pomalo zločesta, no sigurno ćemo vam nedostajati.

Sandra Četa, 8. r.

### NAJUČENICA:



Izabela Štimac, 8. r.

## "Ekipa se rastaje - to valjda zovu odrastanje!"

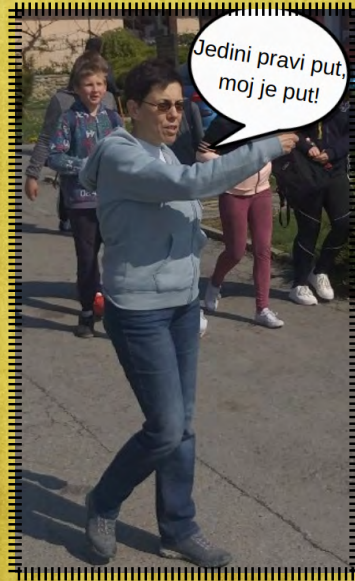




# Biti ravnatelj: iz života žene, majke, kraljice - ravnateljice!



Jedan od mnogobrojnih poziva tijekom radnog dana.



Ponekad je neprepoznatljiva.



Slatki dio ravnateljskog posla.



Kad si gladan, nisi svoj.



Nije ravnateljski posao samo telefoniranje i papirologija.



Dovela je našu školu do savršenstva.



Vrijeme za opuštanje psihe i punjenje baterija za stresan posao.



Druženje u večernjim satima.



Nakon druženja uz kavu treba sve i pospremiti.



Konačno vrijeme za sebe u omiljenom naslonjaču.